Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 10. Warszawa, dnia 30 czerwca 1932 r. **Rok XV.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-400** „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu“, zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.“

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Senatorska Nr. 12. Telef. 696-87.

TREŚĆ:

I.

Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

---

z 21 czerwca Nr. 50 Rok 1932

Poz. 461. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1932 r. w sprawie zmiany przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych w kraju.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826), zmienionem rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 54), z dnia 10 kwietnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 291), z dnia 3 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 437), z dnia 2 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 658) i z dnia 25 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz.707), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5 ustęp ostatni zastępuje się dwoma ustępami o następującem brzmieniu:

„Przy przejeździe środkiem lokomocji, mającym oficjalny rozkład jazdy (np. kolej, statek), początek przejazdu należy liczyć od chwili odejścia, ustalonego w tymże rozkładzie jazdy. Przy przejeździe innym środkiem lokomocji, nie mającym takiego rozkładu jazdy (np. konie, samochód), początek przejazdu należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca. Powyższą zasadę należy stosować analogicznie także do oznaczenia czasu zakończenia przejazdu, z tym wyjątkiem, że opóźnienie środka lokomocji, mającego oficjalny rozkład jazdy, może być brane w rachubę tylko w przypadku, gdy wynosi więcej niż jedną godzinę i zostanie udowodnione.

Gdy przejazd odbywa się różnemi środkami lokomocji, należy do czasu trwania przejazdu wliczać również uzasadnione przerwy między przejazdami poszczególnemi środkami lokomocji“;

2) w § 19 w ustępie pierwszym dodaje się na końcu w dalszym ciągu następujące zdanie:

„Postanowienie powyższe dotyczy także wojskowych zawodowych, pełniących służbę w Korpusie Ochrony Pogranicza, z tą różnicą, że za przeniesienia w obrębie bataljonów Korpusu Ochrony Pogranicza przyznaje się wojskowemu, pobierającemu dodatek ekonomiczny, ryczałt w wysokości 25% dwumiesięcznego uposażenia, zaś samotnemu zamiast ryczałtu przyznaje się tylko prawo przewozu urządzenia domowego służbowemi środkami lokomocji“;

3) w § 20 ustępie pierwszym zamiast wyrazów: „(§ 19 p. a)“ wstawia się wyrazy: „koleją lub statkiem (§19 ustęp drugi)“;

4) po ustępie drugim § 20 dodaje się nowy ustęp o następującem brzmieniu:

„Przekroczenie bez dostatecznego usprawiedliwienia wyżej określonych terminów pociąga za sobą utratę prawa do diet i zwrotu kosztów, a w następstwie obowiązek zwrócenia Skarbowi Państwa całej zaliczki, przyznanej na zasadzie § 21“.

§ 2. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w drodze obwieszczenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 826) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 54), z dnia 10 kwietnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 291), z dnia 3 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 437), z dnia 2 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 658), z dnia 25 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 707) i niniejszem rozporządzeniem.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 462. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 kwietnia 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie gminy wiejskiej Skępe w powiecie lipnowskim, województwie warszawskiem.

Poz. 463. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 maja 1932 r. o zmianie granic gmin wiejskich Żuchowicze, Turzec i Derewna w powiecie stołpeckim, województwie nowogródzkiem.

Poz. 464. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości *) z dnia 7 maja 1932 r. w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie określenia instytucyj, powołanych do pełnienia nadzoru nad przymusowym zarządem gospodarstw rolnych, poruczanym dłużnikom oraz do wydawania opinij o ich stanie gospodarczym.

Na podstawie art. 5, 14 i 23 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o ulgach w egzekucji sądowej przeciwko gospodarzom rolnym (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 219), zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuły, powołane w niniejszem rozporządzeniu bez bliższego określenia, oznaczają postanowienia ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o ulgach w egzekucji sądowej przeciwko gospodarzom rolnym (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 219).

§ 2. Do pełnienia nadzoru nad przymusowym zarządem gospodarstw rolnych, poruczonym dłużnikom (art. 5) powołane są izby rolnicze, organizacje rolnicze, zarządy gmin miejskich i wiejskich, wydziały powiatowe, nadleśnictwa państwowe, urzędy ziemskie lub osoby prawne, zajmujące się podobnemi czynnościami, — z listy, którą dla każdego sądu ustalać i uzupełniać będą prezesi sądów apelacyjnych: w Krakowie, Lwowie, Poznaniu, Toruniu i Katowicach, w porozumieniu z właściwymi wojewodami, po zasięgnięciu zdania wojewódzkich komitetów do spraw finansowo-rolnych.

---

*) W wyjątkach.

Poz. 465. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 maja 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych oraz Przemysłu i Handlu o właściwości władz przemysłowych do wnoszenia i popierania oskarżenia przed sądami grodzkiemi.

Na podstawie art. 10 przepisów wprowadzających kodeks postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Władze przemysłowe są właściwe do wnoszenia i popierania oskarżenia przed sądami grodzkiemi — obok lub zamiast policji państwowej — w wypadkach, gdy naruszenie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) lub przepisów, wydanych w wykonaniu tego rozporządzenia, ulega w myśl art. 126 tego rozporządzenia karze według powszechnych ustaw karnych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 466. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie zmian w regulaminie przewozowym dla bezpośredniej niemiecko-polsko-sowieckiej komunikacji towarowej.

Poz. 467. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 1 czerwca 1932 r. w sprawie zmiany w ordynacji pocztowej.

Poz. 468. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 maja 1932 r. o zgłaszaniu się i rejestracji osób, pragnących korzystać z uprawnienia, przewidzianego w art. 310 prawa górniczego.

Poz. 469. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 18 maja 1932 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 11 lipca 1923 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 1 maja 1923 r. w przedmiocie zakupu ropy bruttowej dla Państwowej Fabryki Olejów Mineralnych w Drohobyczu.

Poz. 470. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 czerwca 1932 r. o zgłaszaniu się i rejestracji osób, korzystających z uprawnień art. 309 prawa górniczego.

Poz. 471. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 maja 1932 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego.

Poz. 472. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Ministra Reform Rolnych z dnia 6 czerwca 1932 r. w sprawie komisyj, przewidzianych w ustawie z dnia 12 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań obciążających gospodarstwa rolne *).

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 12 marca 1932 r, o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 221) zarządza się co następuje:

§ 1. Opinje co do potrzeby i celowości zamierzonej parcelacji wydawać będzie w każdem województwie komisja specjalna nosząca nazwę: „Wojewódzki Komitet do spraw finansowo-rolnych".

W skład Komitetu wchodzą:

a) wojewoda lub wyznaczony przez niego zastępca jako przewodniczący,

b) przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości,

c) prezes izby skarbowej,

d) prezes okręgowego urzędu ziemskiego,

e) przedstawiciel wojewódzkiego wydziału rolnictwa,

f) przedstawiciel oddziału Banku Polskiego,

g) przedstawiciel oddziału Banku Gospodarstwa Krajowego,

h) przedstawiciel oddziału Państwowego Banku Rolnego,

i) po jednym przedstawicielu od trzech innych publicznych, prywatnych i spółdzielczych instytucyj finansowych, wyznaczanych przez wojewodę,

j) przedstawiciel izby przemysłowo-handlowej,

k) czterech przedstawicieli organizacyj rolniczych, wyznaczanych dla każdego województwa przez Ministra Rolnictwa.

Równocześnie z wyznaczeniem członków Komitetu, wymienionych w punktach b) do h) włącznie, należy wyznaczyć stałych zastępców tych członków.

Poz. 473. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7 czerwca 1932 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych, wydane co do § 13 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, a co do § 20 w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych oraz Przemysłu i Handlu *).

Na podstawie art. 1, 2, 10, 12 i 13 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych (Dz. U. R. P. Nr. 33,poz. 343) zarządza się co następuje:

§ 2. 1) Bezpośredni nadzór nad wszystkiemi szkołami z wyjątkiem szkół artystycznych przekazuje się Kuratorom Okręgów Szkolnych.

*) W wyjątkach.

*) W wyjątkach.

Kuratorzy, a w stosunku do szkół artystycznych— Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, powołani są do wydawania orzeczeń, wymienionych w art. 2 — 7, 11 i 12 ustawy.

2) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może niektóre szkoły, uznane przez siebie za eksperymentalne, wyłączyć z pod opieki pedagogicznej Kuratorów Okręgów Szkolnych. Nie narusza to ustalonej w ustępie poprzednim właściwości władz szkolnych do wydawania orzeczeń, wymienionych w art. 2 — 7, 11 i 12 ustawy.

§ 13. Zaświadczenia, wymienione w p. 4 ust. 1 art. 2 i ust. 3 art. 6 ustawy wydają starostowie powiatowi, zaś w powiatach miejskich — starostowie grodzcy, właściwi dla obszaru, na którym ubiegający się o zaświadczenie zamieszkuje.

§ 20. Do czasu ustalenia oddzielnych warunków zakładania i utrzymywania przez związki komunalne, izby przemysłowo-handlowe i rzemieślnicze oraz korporacje przemysłowe i rzemieślnicze szkół oraz ich statutu, będą miały do nich zastosowanie postanowienia art. 11 i 12 ustawy oraz niniejszego rozporządzenia.

§ 21. Statut szkół zakładanych względnie utrzymywanych przez zarejestrowane stowarzyszenia oraz fundacje winien przewidywać, że uprawnienia nadzorcze przysługujące właścicielowi szkoły spełniane być mogą jedynie przez stałego delegata, na którego wyrazi zgodę władza szkolna.

Poz. 474. Oświadczenie Rządowe z dnia 7 kwietnia 1932 r. w sprawie złożenia przez Holandję dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji w sprawie bezrobocia, przyjętej jako projekt dnia 28 listopada 1919 r. na Ogólnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów w Waszyngtonie.

Poz. 475. Oświadczenie Rządowe z dnia 19 maja 1932 r. w sprawie złożenia przez Peru dokumentu ratyfikacyjnego protokółu podpisania statutu Stałego Trybunału Sprawiedliwości Międzynarodowej, podpisanego w Genewie dnia 16 grudnia 1920 r.

Poz. 476. Oświadczenie Rządowe z dnia 19 maja 1932 r. w sprawie złożenia przez Albanję dokumentu ratyfikacyjnego konwencji w sprawie określenia najniższego wieku dopuszczania dzieci do pracy przemysłowej, przyjętej jako projekt dnia 28 listopada 1919 r. na Ogólnej konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy w Waszyngtonie.

Poz. 477. Oświadczenie Rządowe z dnia 19 maja 1932 r. w sprawie złożenia przez Albanję dokumentu ratyfikacyjnego konwencji w sprawie pracy nocnej młodocianych w przemyśle, przyjętej jako projekt dnia 28 listopada 1919 r. na Ogólnej Międzynarodowej Konferencji Pracy Ligi Narodów w Waszyngtonie.

Poz. 478. Oświadczenie Rządowe z dnia 19 maja 1932 r. w sprawie złożenia dokumentów ratyfikacyjnych: A. protokółu, dotyczącego zmiany w artykule 5 konwencji z dnia 13 października 1919 r. urządzającej żeglugę powietrzną, podpisanego w Londynie dnia 27 października 1922 r.; B. protokółu, dotyczącego zmiany w artykule 34 konwencji z dnia 13 października 1919 r. urządzającej żeglugę powietrzną podpisanego w Londynie dnia 30 czerwca 1923 r.

z 23 czerwca Nr. 51 Rok 1932

Poz. 479. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. b) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Znosi się urząd Ministra Robót Publicznych, a jego zakres działania przekazuje się Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, oraz Komunikacji — stosownie do postanowień niniejszego rozporządzenia.

Art. 2. Do zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych przekazuje się sprawy:

a) nadzoru budowlanego i zabudowania osiedli, rozbudowy miast, normalizacji materjałów budowlanych, osiedleńczo-mieszkaniowe i polityki budowlanej;

b) budowy, przebudowy i ogólnego zarządu gmachów i placów państwowych, z wyjątkiem wojskowych, kolejowych, pocztowych, górniczych, zarządów lasów i dóbr państwowych oraz objętych przebudową ustroju rolnego;

c) nadzoru nad wykonywaniem zawodu inżynierów, mierniczych przysięgłych i techników, oraz sprawy zrzeszeń technicznych;

d) ochrony i utrzymania znaków granicznych, oraz znaków pomiarowych dla pomiarów Państwa;

e) nadzoru nad pracami pomiarowemi, dokonywanemi przez związki samorządowe;

f) wodociągów i kanalizacji;

g) nadzoru nad państwowemi zakładami wodociągowemi na Górnym Śląsku;

h) grobownictwa wojennego.

Zwykły i bezpośredni zarząd poszczególnemi budynkami i placami należy do ministrów, w których użytkowaniu objekty te pozostają.

Art. 3. Do zakresu działania Ministra Skarbu przekazuje się sprawy daniny lasowej, oraz pomocy państwowej na odbudowę budynków, zniszczonych, lub uszkodzonych wskutek działań wojennych.

Art. 4. Do zakresu działania Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych przekazuje się sprawy:

a) obwałowania, regulacji, kanalizacji i utrzymania rzek, zabudowania potoków górskich, oraz budowy i utrzymania kanałów i zbiorników wodnych, — jeżeli nie mają na celu żeglugi i spławu;

b) popierania publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych;

c) wszelkie sprawy, należące dotychczas do zakresu działania Ministra Robót Publicznych w myśl ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 62, poz. 574), o ile nie wchodzą w zakres działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Komunikacji w myśl art. 2 i 6 niniejszego rozporządzenia.

Art. 5. Do zakresu działania Ministra Przemysłu i Handlu przekazuje się sprawy elektryfikacji, energetyki, zakładów elektrycznych, oraz ustalania cen za energję elektryczną.

Art. 6. Do zakresu działania Ministra Komunikacji przekazuje się sprawy:

a) Państwowego Funduszu Drogowego, budowy i utrzymania publicznych dróg kołowych, oraz nadzoru nad gospodarką drogową związków samorządowych;

b) policji drogowej, nadzoru nad ruchem na drogach publicznych i zarobkowym przewozem osób i towarów pojazdami mechanicznemi;

c) obwałowania, regulacji, kanalizacji i utrzymania rzek, zabudowania potoków górskich oraz budowy i utrzymania kanałów i zbiorników wodnych — dla celów żeglugi i spławu;

d) żeglugi i spławu, oraz nadzoru nad ruchem na drogach wodnych;

e) projektu meljoracji Polesia z zastrzeżeniem współdziałania Ministra Spraw Wojskowych, oraz Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych;

f) hydrografji;

g) popierania turystyki;

h) wszelkie inne sprawy, nie przekazane innym ministrom — w porozumieniu z innymi ministrami, o ile są w nich zainteresowani.

Art. 7. Likwidację Ministerstwa Robót Publicznych przeprowadzi Minister Komunikacji.

Art. 8. Uchyla się p. 5 art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86). W związku z tem zostanie przeprowadzona reorganizacja urzędów wojewódzkich na podstawie art. 36 tegoż rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Sprawy objęte art. 4 rozporządzenia niniejszego, przechodzą w zakresie drugiej instancji do okręgowych urzędów ziemskich.

Art. 9. Urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze państwowi, oraz pracownicy kontraktowi z działu Ministerstwa Robót Publicznych, z którymi do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie rozwiązano stosunku służbowego, przechodzą z tym dniem do służby w odpowiednich działach zarządu państwowego.

Art. 10. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji oraz Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu — każdemu we właściwym mu zakresie działania.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r.

Poz. 480. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. o ustanowieniu urzędu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji art. 1 lit. b) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Urzędy Ministra Rolnictwa i Ministra Reform Rolnych łączy się w jeden urząd Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 2. Zakres działania Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych obejmuje:

a) sprawy, należące dotychczas do zakresu działania Ministra Rolnictwa, z wyjątkiem spraw szkolnictwa, oraz spraw Państwowego Instytutu Meteorologicznego;

b) sprawy, należące dotychczas do zakresu działania Ministra Reform Rolnych;

c) sprawy, które zostają przekazane Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479).

Art. 3. Sprawy szkolnictwa przekazuje się do zakresu działania Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, zaś sprawy Państwowego Instytutu Meteorologicznego — do zakresu działania Ministra Komunikacji.

Art. 4. Urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze państwowi, oraz pracownicy kontraktowi z działów Ministerstwa Rolnictwa i Ministerstwa Reform Rolnych, z którymi do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie rozwiązano stosunku służbowego przechodzą z tym dniem do odpowiednich działów zarządu państwowego.

Art. 5. Wykonanie roporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych, Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministrowi Komunikacji — każdemu we właściwym mu zakresie działania.

Poz. 481. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 czerwca 1932 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast.

Poz. 482. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1932 r. w sprawie rozdziału liczby członków sejmiku wojewódzkiego pomorskiego na poszczególne powiaty miejskie i wiejskie.

Poz. 483. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1932 r. o zaliczeniu gminy Siemianowice Śląskie w powiecie katowickim, w województwie śląskiem do rzędu miast.

Poz. 484. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 19 stycznia 1932 r. w sprawie uchylenia rozporządzenia z dnia 24 marca 1927 r. o przekazaniu niektórych czynności nadzoru nad szkolnictwem zawodowem.

Poz. 485. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 30 maja 1932 r. o częściowem wykonaniu ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa.

Poz. 486. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 30 maja 1932 r. o przystosowaniu art. 58 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli do wprowadzenia w życie nowego ustroju szkolnictwa.

Poz. 487. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 30 maja 1932 r. w sprawie wykonania niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych.

Poz. 488. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 kwietnia 1932 r. o wykonaniu art. 6, 7 i 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 czerwca 1927 r. o ochronie rynku pracy.

Na podstawie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 czerwca 1927 roku o ochronie rynku pracy (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 472) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarach lub w gałęziach pracy, w których z mocy art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 czerwca 1927 r. o ochronie rynku pracy (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 472), wprowadzono lub będą wprowadzone w życie przepisy powyższego rozporządzenia, pracodawca w razie uzyskania zezwolenia na zatrudnienie pracownika, nie będącego obywatelem Państwa Polskiego (art. 4), obowiązany jest w ciągu 14 dni od dnia zatrudnienia tego pracownika złożyć właściwemu wojewodzie (Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy) zawiadomienie o dniu rozpoczęcia pracy lub terminowania przez tego pracownika, sporządzone według wzoru Nr. 1, dołączonego do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Na obszarach lub w gałęziach pracy, określonych w § 1, pracodawca, zatrudniający pracownika, nie będącego obywatelem Państwa Polskiego, w chwili wejścia w życie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 czerwca 1927 r. o ochronie rynku pracy, obowiązany jest zawiadomić o tem zatrudnieniu właściwego wojewodę (Komisarza Rządu m. st. Warszawy) w sposób podany w § 1 w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie tych przepisów.

§ 3. Pracodawca, który wolny jest od obowiązku uzyskiwania zezwolenia na zatrudnienie pracownika, nie będącego obywatelem Państwa Polskiego, z powodu stałego przebywania tego pracownika na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej od dnia 1 stycznia 1921 r. (art. 8 ust. 1 p. 3), obowiązany jest w razie zaistnienia warunków, określonych w § 1, zawiadomić właściwego wojewodę (Komisarza Rządu m. st. Warszawy) w sposób w tymże paragrafie podany:

a) o dniu rozpoczęcia pracy lub terminowania przez powyższego pracownika, — w ciągu 14 dni, licząc od dnia zatrudnienia, jeżeli zatrudnienie to nastąpiło po wejściu w życie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 czerwca 1927 r. o ochronie rynku pracy,

b) o zatrudnieniu powyższego pracownika, — w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie przepisów powołanych w punkcie a), jeżeli pracownik ten był już zatrudniony w chwili wejścia w życie tych przepisów.

§ 4. Pracodawca winien zapomocą zawiadomienia, sporządzonego według wzoru Nr. 2, dołączonego do niniejszego rozporządzenia, zakomunikować o zaprzestaniu pracy przez pracowników, wymienionych w § 1 do 3, właściwemu wojewodzie (Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy) w ciągu dni 14 od dnia zaprzestania tej pracy.

§ 5. Pracodawcy, którzy w zawiadomieniach, złożonych na podstawie art. art. 6, 7 i art. 8 ust. ostatni rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ochronie rynku pracy właściwym wojewodom (Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy) przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie podali wszystkich danych, wymienionych w art. 6 tego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, winni złożyć tym władzom dodatkowe zawiadomienie, sporządzone według wzorów wymienionych w §§ 1 i 4 niniejszego rozporządzenia. Zawiadomienia takie, o ile idzie o zatrudnienie pracownika, winny być złożone w ciągu dni 30 od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zaś w ciągu dni 14 od tegoż dnia, jeśli idzie o zaprzestanie pracy.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Załączniki do rozp. Min. Pr. i Op. Społ. z dnia 28 kwietnia 1932 r. (poz. 488).

Wzór Nr. 1.

ZAWIADOMIENIE

o zatrudnieniu pracownika nie będącego obywatelem Państwa Polskiego.

Nazwa, siedziba i dokładny adres (województwo, powiat, gmina, miejscowość, ulica) firmy . . . .

oraz rodzaj i dokładny adres zakładu pracy, w którym zatrudniona jest osoba, będąca przedmiotem zawiadomienia . . . .

Zezwolenie wojewody . . . . (Komisarza Rządu m. st. Warszawy) z dnia . . . . Nr. . . . . . .

(podane przez pracownika):

1) Nazwisko i imię pracownika . . . .
2) Data urodzenia (wiek) . . . . .
3) Przynależność państwowa . . . . .
4) Miejsce zamieszkania . . . . . .
5) Zawód i specjalność w tym zawodzie . . . .

6) Rodzaj wykonywanej pracy . . . . . .
7) Data rozpoczęcia pracy lub terminowania . . . .
8) Termin, na jaki zawarto umowę o pracę lub terminowanie (ustna, pisemna, od dnia) . . . .
9) Uwagi . . . .

Miejscowość . . . .

Dnia . . . .

Prawdziwość danych wymienionych w p. p. 6—8 stwierdzam

(pieczęć i podpis firmy)

Wzór Nr. 2.

ZAWIADOMIENIE

o zwolnieniu z pracy lub terminowania pracownika nie będącego obywatelem Państwa Polskiego.

Nazwa, siedziba i dokładny adres (województwo, powiat, gmina, miejscowość, ulica) firmy . . . .

oraz rodzaj i dokładny adres zakładu pracy, w którym zatrudniona była osoba, będąca przedmiotem zawiadomienia . . . .

Zezwolenie wojewody . . . . (Komisarza Rządu m. st. Warszawy) z dnia . . . . Nr. . . . .

(podane przez pracownika):

1) Nazwisko i imię pracownika . . . .
2) Data urodzenia (wiek) . . . . .
3) Przynależność państwowa . . . . .
4) Miejsce zamieszkania . . . . . .
5) Zawód i specjalność w tym zawodzie . . . .

6) Rodzaj wykonywanej pracy . . . . . .
7) Data rozpoczęcia pracy lub terminowania . . . .
8) Termin na jaki zawarta była umowa o pracę lub terminowanie (ustna, pisemna, od dnia do dnia) . . . .
9) Data zwolnienia z pracy lub terminowania . . . .
10) Uwagi . . . .

Miejscowość . . . .

Dnia . . . .

Prawdziwość danych wymienionych w p. p. 6—9 stwierdzam

(pieczęć i podpis firmy)

Poz. 489. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 maja 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o zmianie przepisów w sprawie komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego.

Na podstawie art. 1 punkt 2 i art. 2 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o zmianie przepisów w sprawie komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 329) zarządza się co następuje:

§ 1. Przez centralne zrzeszenia samorządowe, o których mowa w p. 1 art. 1, rozumieć należy w szczególności istniejące obecnie w Warszawie następujące instytucje: 1) Związek Miast Polskich, 2) Związek Powiatów Rzeczypospolitej, 3) Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej, 4) Zrzeszenie Spółdzielcze Gospodarczo-Inwestycyjne Samorządów Powiatowych.

§ 2. Związkom międzykomunalnym, utworzonym dla celów opieki społecznej i szpitalnictwa oraz centralnym zrzeszeniom samorządowym mogą być udzielane z komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego jedynie oprocentowane pożyczki, zarówno krótkoterminowe, jak i długoterminowe, na okresy czasu, ustalone dla związków komunalnych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 783), zmienionem częściowo rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 kwietnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 275), oraz w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 564), przy oprocentowaniu, przewidzianem w tychże rozporządzeniach.

§ 3. Przy ubieganiu się o przyznanie pożyczki instytucje wymienione w § 1, względnie związki międzykomunalne, określone w § 2, muszą wykazać, iż stan ich gospodarki finansowej gwarantuje terminowy zwrot pożyczki. Pożyczki udzielane im będą na ich skrypt dłużny z zabezpieczeniem hipotecznem albo bankowem lub też z poręką związków komunalnych albo za podkładem weksli, wystawianych przez związki komunalne.

§ 4. Do technicznej strony udzielania pożyczek wymienionym w poprzednich paragrafach instytucjom względnie związkom stosowane będą odpowiednio przepisy rozporządzeń, przytoczonych w § 2. W przypadku starania się o pożyczkę przez Związek Miast Polskich lub przez Związek Powiatów Rzeczypospolitej Polskiej — przedstawiciele interesowanej instytucji, występujący z jej ramienia jako członkowie komisji do rozdziału pożyczek z komunalnego funduszu pożyczkowo - zapomogowego, nie biorą udziału w posiedzeniu komisji przy głosowaniu nad przyznaniem tejże pożyczki. Gdyby wskutek ich nieobecności w chwili głosowania zostało łącznie z przewodniczącym mniej niż 3 członków komisji, posiadających prawo głosu stanowczego, decyzję komisji co do przyznania pożyczki odracza się do następnego posiedzenia.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 490. Rozporządzenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 31 maja 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o wykonaniu art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach.

Poz. 491. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 czerwca 1932 r. w sprawie trybu oszacowania dóbr skonfiskowanych przez b. rządy zaborcze uczestnikom walk o niepodległość, a podlegających wydaniu przez Państwo Polskie oraz w sprawie wyznaczenia władz i określenia ich postępowania w związku z wymiarem i poborem podatku od tych dóbr.

z 25 czerwca Nr. 52. Rok 1932.

Poz. 492. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania w sprawach emigracyjnych Ministrowi Spraw Zagranicznych i o zniesieniu Urzędu Emigracyjnego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. b) ustawy z dnia 17 marca 1932 roku o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Zakres działania Ministra Pracy i Opieki Społecznej w sprawach emigracyjnych poza granicami kraju przekazuje się Ministrowi Spraw Zagranicznych z tem, że w sprawach ogólnej polityki emigracyjnej Minister Spraw Zagranicznych działa w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

W zakresie działania Ministra Pracy i Opieki Społecznej pozostają sprawy emigracyjne w kraju i sprawy transportu emigrantów i ich rodzin do miejsca przeznaczenia w kraju imigracji i zpowrotem. W sprawach tych, o ile one się wiążą z ogólną polityką emigracyjną, Minister Pracy i Opieki Społecznej działa w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

Art. 2. Znosi się Urząd Emigracyjny i jego ekspozytury, Państwową Radę Emigracyjną, oraz Komisję do spraw podziału i użycia kredytu państwowego na cele opieki nad emigrantami.

Likwidację Urzędu Emigracyjnego przeprowadzi Minister Pracy i Opieki Społecznej.

Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Spraw Wewnętrznych wyda rozporządzenie, które dokona podziału czynności, sprawowanych dotychczas przez Urząd Emigracyjny w zakresie objętym art. 1 ust. 2 — między Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wojewódzkie i powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 3. Urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze państwowi oraz pracownicy kontraktowi, pełniący służbę w zakresie spraw emigracyjnych, mogą być w związku z postanowieniami z art. 1 i 2 przeniesieni do odpowiednich działów zarządu państwowego.

Art. 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom Spraw Zagranicznych oraz Pracy i Opieki Społecznej, co do art. 2 ust. 3 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r.

Poz. 493. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. b) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165), postanawiam co następuje:

Art. 1. Zakres działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego przekazuje się — z wyjątkami określonemi w ust. 2 — Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

W zakresie działania Ministra Spraw Wewnętrznych pozostawia się sprawy sanitarno techniczne, a w szczególności związane z planowaniem osiedli, budownictwem, zaopatrywaniem w wodę, usuwaniem nieczystości, ochroną czystości powietrza, nadzorem nad instytucjami działającemi w zakresie techniki sanitarnej, szkoleniem personelu techniczno-sanitarnego, oraz sprawy cmentarzy ze stanowiska sanitarno-technicznego, — z wyjątkiem spraw sanitarno-porządkowych osiedli.

Art. 2. Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej przekazuje się dotyczasowy zakres działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach kosztów leczenia.

Art. 3. Określony w ustawach zakres działania wojewódzkich i powiatowych władz administracji ogólnej w sprawach, objętych art. 1 i 2, pozostaje bez zmiany.

Art. 4. Urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze państwowi oraz pracownicy kontraktowi, pełniący służbę w zakresie spraw objętych art. 1 ust. 1, z którymi do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie rozwiązano stosunku służbowego, przechodzą z tym dniem do działu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

W zastosowaniu do personelu, pełniącego służbę w wojewódzkich i powiatowych władzach administracji ogólnej, przepis ustępu 1 dotyczy tylko funkcjonarjuszów fachowych.

Art. 5. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r.

Poz. 494. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. w sprawie ulg przy spłacie należności b. rosyjskich państwowych Banków Ziemskich Włościańskiego i Szlacheckiego z jego Odrębnym Oddziałem.

Poz. 495. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. w sprawie uchylenia egzekucji z płodów na pniu.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 roku o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165), postanawiam co następuje:

Art. 1. Egzekucję z płodów na pniu uchyla się.

Postanowienie to odnosi się do egzekucyj prowadzonych zarówno w trybie sądowym jak i administracyjnym i skarbowym.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz sądu okręgowego w Katowicach.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy sprzeczne z jego postanowieniami.

Egzekucyjne zajęcia płodów na pniu dokonane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc prawną.

Poz. 496. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o ograniczeniu nadmiernych wynagrodzeń w przedsiębiorstwach *).

Art. 1. Wynagrodzenia członków zarządów, rad nadzorczych, komisyj rewizyjnych oraz pracowników umysłowych w spółkach akcyjnych, spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, spółdzielniach, towarzystwach ubezpieczeń wzajemnych, w posiadających osobowość prawną zrzeszeniach wytwórców, przetwórców i handlujących, w przedsiębiorstwach i zakładach państwowych i samorządowych, oraz w instytucjach ubezpieczeń społecznych, bez różnicy czy wypływają one z umów już zawartych, bądź uchwał już powziętych, czy też z umów i uchwał przyszłych — winny być przystosowane do zdolności zarobkowej, płatniczej i podatkowej, zadłużenia, stanu zatrudnienia jak niemniej wysokości płac ogółu osób zatrudnionych w danem przedsiębiorstwie.

Art. 3. Ograniczenie wynagrodzenia następuje na podstawie decyzji organu zarządzającego przedsiębiorstwa bądź z inicjatywy własnej tego organu, bądź też na wniosek zgłoszony na piśmie do zarządu lub rady nadzorczej, choćby jednego członka zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej.

Odnośnie do przedsiębiorstw i zakładów samorządowych oraz instytucyj ubezpieczeń społecznych prawo wniosku ograniczenia wynagrodzeń przysługuje również właściwym władzom nadzorczym.

Prawo wniosku ograniczenia wynagrodzeń przysługuje nadto właściwym izbom skarbowym w przypadku, gdy przedsiębiorstwo zalega od jednego roku z zapłatą chociażby poszczególnych podatków, danin i opłat publicznych.

Prawo wniosku ograniczenia wynagrodzenia przysługuje nadto Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w przypadku, gdy przedsiębiorstwo zalega z wypłatą wynagrodzeń osobom zatrudnionym w danem przedsiębiorstwie conajmniej przez dni 30.

Poz. 497. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny".

Poz. 498. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 kwietnia 1932 r. w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych oraz komisyj szacunkowych do spraw podatku dochodowego i przemysłowego w okręgu administracyjnym izby skarbowej grodzkiej w Warszawie.

Poz. 499. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 czerwca 1932 r. w sprawie zmian w organizacji urzędów skarbowych oraz komisyj szacunkowych do spraw podatku przemysłowego i dochodowego w okręgu administracyjnym izby skarbowej I we Lwowie.

---

*) W wyjątkach.

Poz. 500. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 10 czerwca 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie ustalenia roty przysięgi i wzoru oznaki dla strażników rybackich.

Na podstawie art. 71 ust. 3 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357), zarządza się co następuje:

§ 1. Strażnicy rybaccy składają przed powiatową władzą administracji ogólnej przysięgę według następującej roty:

„Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu, że obowiązki strażnika rybackiego w powierzonym mi obwodzie rybackim będę sprawował sumiennie i wiernie, że będę czuwał nad przestrzeganiem postanowień prawnych o ochronie rybołówstwa, że będę donosił władzy o wszelkich dostrzeżonych naruszeniach prawa rybołówstwa, że przysługujące mi uprawnienia będę wykonywał sprawiedliwie. Tak mi Panie Boże dopomóż".

§ 2. Oznakę dla strażników rybackich stanowi tarcza z żółtej blachy, umieszczona na opasce sukiennej.

Tarcza ma kształt owalny o wymiarach 10 cm długości i 9 cm szerokości, pośrodku wytłoczony orzeł państwowy, a wokoło napis: „Strażnik rybacki".

Opaskę tworzą dwa poziome, zszyte ze sobą pasy: górny koloru niebieskiego, dolny zaś czerwonego — o szerokości 6 cm każdy.

§ 3. Strażnicy rybaccy winni nosić oznakę na lewym rękawie wierzchniego okrycia, tarczą nazewnątrz.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 501. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 czerwca 1932 r. o zmianie granic okręgów sądów grodzkich w Iwju, Holszanach i Wołożynie w okręgu sądu okręgowego w Wilnie.

Poz. 502. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 czerwca 1932 r. w sprawie terminu zniesienia sądu okręgowego w Lesznie i w sprawie utworzenia w Lesznie wydziału zamiejscowego sądu okręgowego w Poznaniu.

Poz. 503. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 czerwca 1932 r. w sprawie terminu zniesienia sądu okręgowego w Starogardzie i utworzenia sądu okręgowego w Gdyni oraz w sprawie utworzenia w Starogardzie wydziału zamiejscowego sądu okręgowego w Chojnicach.

Poz. 504. Oświadczenie Rządowe z dnia 19 maja 1932 r. w sprawie przystąpienia Egiptu do międzynarodowej konwencji o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi, podpisanej w Genewie, dnia 30 września 1921 r.

Poz. 505. Oświadczenie rządowe z dnia 19 maja 1932 r. w sprawie zgłoszenia przez Egipt przystąpienia do konwencji międzynarodowej o zakazie używania białego (żółtego) fosforu przy fabrykacji zapałek, podpisanej w Bernie dnia 26 września 1906 r.

Poz. 506. Oświadczenie rządowe z dnia 19 maja 1932 r. w sprawie ostatecznego przystąpienia Ekwadoru oraz królestwa Hedżazu i Nedżedu do traktatu przeciwwojennego, podpisanego w Paryżu dnia 27 sierpnia 1928 r.

Poz. 507. Oświadczenie rządowe z dnia 28 maja 1932 r. w sprawie ostatecznego przystąpienia Boliwji do konwencji międzynarodowej, dotyczącej opjum i protokółu, podpisanych w Genewie dnia 19 lutego 1925 r.

Poz. 508. Oświadczenie Rządowe z dnia 2 czerwca 1932 r. w sprawie zgłoszenia przez Abisynję przystąpienia do międzynarodowej konwencji telegraficznej, podpisanej w Petersburgu dnia 10/22 lipca 1875 r.

Poz. 509. Oświadczenie rządowe z dnia 6 czerwca 1932 r. w sprawie złożenia przez Irak dokumentu przystąpienia do traktatu przeciwwojennego, podpisanego w Paryżu, dnia 27-go sierpnia 1928 r.

z 28 czerwca Nr. 53. Rok 1932.

Poz. 510. Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Austrjacką, dotycząca Zastępczych Zakładów Pensyjnych dla Funkcjonarjuszy, podpisana w Wiedniu dnia 17 stycznia 1925 r.

Poz. 511. Oświadczenie rządowe z dnia 17 lutego 1932 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Austrjacką, dotyczącej Zastępczych Zakładów Pensyjnych dla Funkcjonarjuszy, podpisanej w Wiedniu dnia 17 stycznia 1925 r. wraz z 4 załącznikami, oraz protokółu dodatkowego, podpisanego tamże dnia 2 lutego 1928 r.

Poz. 512. Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Austrjacką, dotycząca Powszechnego Zakładu Pensyjnego dla Funkcjonarjuszy, podpisana w Wiedniu dnia 29 marca 1924 r.

Poz. 513. Oświadczenie rządowe z dnia 17 lutego 1932 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Austrjacką, dotyczącej Powszechnego Zakładu Pensyjnego dla Funkcjonarjuszy, podpisanej wraz z protokółem dodatkowym oraz 7 załącznikami w Wiedniu dnia 29 marca 1924 r.

Poz. 514. Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Austrjacką, dotycząca

Zakładu ubezpieczenia górników od wypadków, podpisana w Wiedniu dnia 18 czerwca 1924 r.

Poz. 515. Oświadczenie rządowe z dnia 17 lutego 1932 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Austrjacką, dotyczącej Zakładu ubezpieczenia górników od wypadków, podpisanej wraz z 1 załącznikiem w Wiedniu dnia 18 czerwca 1924 r.

Poz. 516. Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Austrjacką, dotycząca Miejskiego Zakładu Ubezpieczeń Gminy Wiedeń oraz Kasy Emerytalnej dla Funkcjonarjuszy Handlu i Przemysłu w Wiedniu, podpisana w Wiedniu dnia 17 stycznia 1925 r.

Poz. 517. Oświadczenie rządowe z dnia 17 lutego 1932 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Austrjacką, dotyczącej Miejskiego Zakładu Ubezpieczeń Gminy Wiedeń oraz Kasy Emerytalnej dla Funkcjonarjuszy Handlu i Przemysłu w Wiedniu, podpisanej wraz z 2 załącznikami w Wiedniu dnia 17 stycznia 1925 r.

Poz. 518. Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Austrjacką, dotycząca Kasy Chorych Zarządu byłych ces.-król. Austrjackich Kolei Państwowych i jej funduszów ubocznych, podpisana w Wiedniu dnia 18 czerwca 1924 roku.

Poz. 519. Oświadczenie rządowe z dnia 17 lutego 1932 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Austrjacką, dotyczącej Kasy Chorych Zarządu byłych ces.-król. Austrjackich Kolei Państwowych i jej funduszów ubocznych, podpisanej wraz z 3 załącznikami w Wiedniu dnia 18 czerwca 1924 r.

Poz. 520. Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Austrjacką, dotycząca Zawodowego Zakładu Ubezpieczenia od wypadków austrjackich kolei żelaznych, podpisana w Wiedniu dnia 29 marca 1924 r.

Poz. 521. Oświadczenie rządowe z dnia 17 lutego 1932 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Austrjacką, dotyczącej Zawodowego Zakładu Ubezpieczenia od wypadków austrjackich kolei żelaznych, podpisanej wraz z protokółem dodatkowym oraz 9 załącznikami w Wiedniu dnia 29 marca 1924 r.

Poz. 522. Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Austrjacką, dotycząca Instytutu Pensyjnego Związku austrjackich kolei lokalnych i kolejek, podpisana w Wiedniu dnia 18 czerwca 1924 r.

Poz. 523. Oświadczenie rządowe z dnia 17 lutego 1932 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Austrjacką, dotyczącej Instytutu PensyjnegoZwiązku austrjackich kolei lokalnych i kolejek, podpisanej w Wiedniu dnia 18 czerwca 1924 r.

Poz. 524. Konwencja między Rzecząpospolitą Polską, Republiką Austrjacką i Republiką Czeskosłowacką, dotycząca Kasy Oszczędności dzieci urzędników i robotników stałych Kolei Północnej, podpisana w Wiedniu dnia 30 października 1928 r.

Poz. 525. Oświadczenie rządowe z dnia 29 lutego 1932 r. w sprawie złożenia przez Polskę, Austrję i Czechosłowację dokumentów ratyfikacyjnych konwencji, dotyczącej Kasy Oszczędności dzieci urzędników i robotników stałych Kolei Północnej, podpisanej wraz z załącznikiem w Wiedniu dnia 30 października 1928 r.

Poz. 526. Konwencja dodatkowa między Polską a Niemcami dotycząca wolności tranzytu między Prusami Wschodniemi i resztą Niemiec, podpisana w Berlinie dnia 15 lipca 1922 r.

Poz. 527. Oświadczenie rządowe z dnia 28 maja 1932 r. w sprawie konwencji między Polską a Niemcami, podpisanej w Berlinie dnia 15 lipca 1922 r. celem uzupełnienia konwencji między Polską, Niemcami i Wolnem Miastem Gdańskiem, dotyczącej wolności tranzytu między Prusami Wschodniemi a resztą Niemiec, podpisanej w Paryżu dnia 21 kwietnia 1921 r.

Poz. 528. Oświadczenie rządowe z dnia 29 kwietnia 1932 r. w sprawie złożenia dokumentów ratyfikacyjnych, względnie przystąpienia do międzynarodowej konwencji, dotyczącej statystyk gospodarczych, podpisanej wraz z protokółem w Genewie dnia 14 grudnia 1928 r.

z 30 czerwca Nr. 54. Rok 1932.

Poz. 529. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 maja 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie poboru scalonego podatku przemysłowego od obrotu artykułami objętemi Monopolem Tytoniowym, wyrobami Państwowego Monopolu Spirytusowego, solą kuchenną (jadalną), bydlęcą i przemysłową oraz losami loterji państwowej.

Poz. 530. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1932 r. o zmianie właściwości rzeczowej władz skarbowych w sprawach objętych ustawą karną skarbową.

Poz. 531. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 czerwca 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie poboru scalonego podatku przemysłowego od cementu.

Poz. 532. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Komunikacji z dnia 24 czerwca 1932 r. w sprawie sposobu umorzenia długu obligacyjnego Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej.

z 30 czerwca Nr. 55. Rok 1932.

Poz. 533. Konwencja między Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej a Jego Królewską Mością odnośnie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Północnej Irlandji w przedmiocie postępowania w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Warszawie dnia 26 sierpnia 1931 r. (Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 10 marca 1932 r. — Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 324).

Poz. 534. Oświadczenie rządowe z dnia 6 czerwca 1932 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji między Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej a Jego Królewską Mością odnośnie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Północnej Irlandji w przedmiocie postępowania w sprawach cywilnych i handlowych, podpisanej w Warszawie dnia 26 sierpnia 1931 r.

Poz. 535. Konwencja pomiędzy Polską a Indjami dotycząca stosunków handlowych między obu krajami, podpisana dnia 8 maja 1931 r. w Warszawie. (Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 18 lutego 1932 r. — Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 280).

Poz. 536. Oświadczenie Rządowe z dnia 6 czerwca 1932 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji pomiędzy Polską a Indjami, dotyczącej stosunków handlowych między obu krajami, podpisanej w Warszawie dnia 8 maja 1931 r.

Poz. 537. Konwencja weterynaryjna między Polską a Francją, podpisana w Paryżu dnia 24 kwietnia 1929 r. (Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 3 lutego 1931 r. — Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 87).

Poz. 538. Porozumienie między Polską a Francją z dnia 2 czerwca 1931 r. dotyczące zmiany § 1 artykułu 14 konwencji weterynaryjnej między Polską a Francją, podpisanej dnia 24 kwietnia 1929 r. (Ratyfikowane zgodnie z ustawą z dnia 18 lutego 1932 r. — Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 185)

Poz. 539. Oświadczenie Rządowe z dnia 4 czerwca 1932 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych: 1) konwencji weterynarnej między Polską a Francją, podpisanej w Paryżu dnia 24 kwietnia 1929 r. wraz z załącznikami I, II, III, wzorem świadectwa w wypadku przerwania transportu zwierząt, notą Rządu Francuskiego z dnia 16 stycznia 1930 r. i dołączonym do niej wzorem zaświadczenia sanitarnego dla wywożonych zwierząt, zastępującym powyższy załącznik I, i notą Rządu Polskiego z dnia 28 stycznia 1930 roku dotyczącą tegoż zaświadczenia;

2) porozumienia między Polską a Francją w formie wymiany not z dn. 2 czerwca 1931 r. o zmianie § 1 art. 14 wskazanej pod 1) konwencji weterynaryjnej.

Poz. 540. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15 czerwca 1932 r. w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom niektórych zakładów pracy w województwach: śląskiem, kieleckiem i łódzkiem.

Poz. 541. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 28 czerwca 1932 r. w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych i Spraw Wewnętrznych o właściwości władz w zakresie spraw emigracyjnych w kraju.

Na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania w sprawach emigracyjnych Ministrowi Spraw Zagranicznych i o zniesieniu Urzędu Emigracyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 492) zarządzam co następuje:

§ 1. Następujące sprawy stanowić będą zakres działania Ministra Pracy i Opieki Społecznej:

a) regulowanie ruchu emigracyjnego i reemigracyjnego;
b) sprawy kontyngentów dla emigracji i osadnictwa i ich repartycji terytorjalnej;
c) przygotowywanie i opinjowanie konwencyj i układów międzynarodowych, jako też udział w konferencjach i kongresach międzynarodowych w zakresie spraw emigracyjnych, wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych;
d) wydawanie zezwoleń na najmowanie robotników i angażowanie osadników na wyjazd zagranicę oraz sprawy nadzoru nad tem najmowaniem i angażowaniem;
e) sprawy organizacji lądowych i morskich transportów emigracyjnych i reemigracyjnych oraz wyznaczanie kierunku przejazdu emigrantów i reemigrantów;
f) wydawanie koncesyj przedsiębiorstwom na przewóz emigrantów, jako też wydawanie zezwoleń na przewóz emigrantów przez przedsiębiorstwa niekoncesjonowane;
g) normowanie i organizowanie opieki nad emigrantami i reemigrantami i ich rodzinami w kraju i w czasie transportu;
h) normowanie warunków działalności przedsiębiorstw, trudniących się wer-

bunkiem, selekcją, kontraktowaniem i wysyłką emigrantów do krajów zamorskich i kontynentalnych oraz sprawy nadzoru nad tą działalnością;

i) organizacja służby informacyjnej dla migrantów i nadzór nad działalnością informacyjną w zakresie spraw emigracyjnych;

j) wydawanie zezwoleń na trudnienie się udzielaniem wiadomości o stosunkach w państwach obcych pod względem konjunktury emigracyjnej i osadniczej, udzielaniem porad w sprawach przesiedlania się zagranicę w celach emigracyjnych i osadniczych oraz ułatwianiem wyjazdów w tychże celach;

k) normowanie i organizacja przeciwdziałania niedozwolonej agitacji wychodźczej i niedozwolonemu werbunkowi emigrantów, wykrywanie i ściganie przestępstw emigracyjnych w tychże sprawach, jako też popieranie przed sądami oskarżeń o przestępstwa z art. 58 — 65 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1927 r. o emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799);

l) normowanie i organizacja zastępstwa emigrantów w sprawach o roszczenia majątkowe emigrantów do towarzystw przewozowych z mocy umów przewozowych;

m) sprawy nadzoru nad krajowemi instytucjami zajmującemi się sprawami emigracyjnemi; o ile sprawy te dotyczą działalności tych instytucyj na terenie zagranicy, Minister Pracy i Opieki Społecznej załatwia je w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych;

n) prowadzenie, w porozumieniu w Głównym Urzędem Statystycznym, statystyki ruchu emigracyjnego, reemigracyjnego i imigracyjnego;

o) sprawy tranzytu emigrantów państw innych przez terytorjum Polski;

p) ostateczne rozstrzyganie odwołań od orzeczeń i zarządzeń, wydawanych w pierwszej instancji przez wojewodów (Komisarza Rządu m. st. Warszawy) w zakresie § 2 niniejszego rozporządzenia;

r) likwidacja Urzędu Emigracyjnego.

W sprawach, objętych niniejszym paragrafem, o ile one się wiążą z ogólną polityką emigracyjną, Minister Pracy i Opieki Społecznej działa w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

§ 2. Następujące sprawy stanowić będą zakres działania wojewodów, względnie Komisarza Rządu m. st. Warszawy:

a) nadzór nad najmowaniem robotników i angażowaniem osadników na wyjazd zagranicę;

b) załatwianie spraw, związanych z uzyskaniem paszportów emigracyjnych;

c) ostateczne rozstrzyganie odwołań od orzeczeń Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami (Komunalnych Urzędów Pośrednictwa Pracy w woj. śląskiem), wydanych w zakresie § 3-go;

d) kontrola przedsiębiorstw, trudniących się przewozem emigrantów oraz rozstrzyganie spraw wynikających z umów przewozowych, zawartych przez emigrantów z przedsiębiorstwami przewozowemi;

e) wydawanie zaświadczeń, upoważniających reemigrantów do przejazdu polskiemi kolejami państwowemi na rachunek Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w myśl istniejących w tym zakresie przepisów taryfowych;

f) nadzór nad sposobem informowania migrantów przez Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami, instytucje zastępcze i organizacje społeczne, jako też przedkładanie Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej wniosków w sprawie udzielania zezwoleń, przewidzianych art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1927 r. o emigracji;

g) ściganie przestępstw, przewidzianych w art. 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64 i 65 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1927 r. o emigracji, przyjmowanie doniesień i skarg w sprawach nielegalnego werbunku, agitacji i pośrednictwa emigracyjnego, przeprowadzanie dochodzeń w myśl art. 68 tegoż rozporządzenia, kierowanie spraw do władz sądowych lub powiatowych władz administracji ogólnej;

h) likwidacja czynności Ekspozytur Urzędu Emigracyjnego;

i) sprawy emigracyjne, zlecone osobnemi zarządzeniami Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Dla załatwiania spraw, wymienionych w ust. 1 Minister Pracy i Opieki Społecznej może mianować przy niektórych urzędach wojewódzkich szczególnie ważnych pod względem emigracyjnym (Komisarjacie Rządu m. st. Warszawy) fachowych Inspektorów Emigracyjnych, których okrąg działania obejmować może obszar kilku województw. Inspektorzy ci będą podlegać pod względem osobowym temu wojewodzie, w którego województwie mają swoją siedzibę urzędową, pod względem służbowym, zarówno temu wojewodzie, jak i wojewodom wszystkich innych województw, na których obszarze pełnić będą swe czynności urzędowe.

§ 3. Następujące sprawy stanowić będą zakres działania Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami (Komunalnych Urzędów Pośrednictwa Pracy w województwie śląskiem):

a) przeprowadzanie rekrutacji i kontraktowanie robotników i angażowanie osadników na wyjazd zagranicę;

b) udzielanie informacyj o krajowych i zagranicznych stosunkach zarobkowych i dostarczanie emigrantom wiadomości potrzebnych dla uniknięcia strat materjalnych i moralnych oraz wyzysku podczas podróży i na miejscu pobytu zagranicą;
c) pośredniczenie w udzielaniu emigrantom zaliczek na podróż i pomoc przy wymianie pieniędzy;
d) nadzór nad organizacją transportów z emigrantami do punktów zbornych i wydawanie emigrantom i reemigrantom zaświadczeń, do korzystania z ulg taryfowych na polskich kolejach państwowych;
e) załatwianie spraw, związanych z uzyskaniem paszportów emigracyjnych;
f) wykonywanie poleceń wojewodów (Komisarza Rządu m. st. Warszawy), w zakresie dochodzeń i ścigania przestępstw, przewidzianych w art. 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64 i 65 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1927 r. o emigracji;
g) sprawowanie opieki nad emigrantami i reemigrantami;
h) zbieranie i zestawianie danych statystycznych, dotyczących emigracji, reemigracji i imigracji;
i) sprawy emigracyjne, zlecone osobnemi zarządzeniami Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4. Następujące sprawy stanowić będą zakres działania Radcy do spraw emigracyjnych przy Komisarzu Generalnym R. P. w Gdańsku:

a) nadzór nad ruchem emigracyjnym z Polski i reemigracyjnym do Polski poprzez terytorjum W. M. Gdańska, w szczególności zaś nadzór nad uwzględnieniem potrzeb tego ruchu w urządzeniach portowych w Gdańsku;
b) sprawowanie opieki nad emigrantami i reemigrantami polskimi na terytorjum W. M. Gdańska;
c) nadzór nad ruchem migracyjnym z terytorjum Polski na terytorjum W. M. Gdańska i zpowrotem;
d) załatwianie spraw, wymienionych w § 2 punkty b), d) i e) oraz w § 3 punkt d) niniejszego rozporządzenia;
e) sprawy emigracyjne, zlecone osobnemi zarządzeniami Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r.

Poz. 542. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 28 czerwca 1932 r. o ulgach celnych.

II.

Przedruki z Monitora Polskiego.

---

z 21 czerwca Nr. 140 Rok 1932

Poz. 172. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Niepodległości z mieczami, Krzyża Niepodległości i Medala Niepodległości.

z 22 czerwca Nr. 141 Rok 1932

Poz. 173. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 8 czerwca 1932 r. w sprawie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla ustalenia warunków pracy i płacy dla robotników rolnych na obszarze województwa wołyńskiego na rok służbowy 1932/33.

Poz. 174. Zarządzenie Wojewody Pomorskiego z dnia 16 czerwca 1932 r. o ograniczeniu przemysłu okrężnego w Gdyni.

z 23 czerwca Nr. 142 Rok 1932

Poz. 175. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 176. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 16 czerwca 1932 r. L. D. IV/13556/1/32.

z 24 czerwca Nr. 143 Rok 1932

Poz 177. Zarządzenie Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1932 r. o zakazie rozpowszechniania i odebraniu debitu pocztowego na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego czasopismu p. t. „Danziger Allgemeine Zeitung“.

z 25 czerwca Nr. 144 Rok 1932

z 27 czerwca Nr. 145 Rok 1932

Poz. 178. Postanowienie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 22 czerwca 1932 r. w sprawie ogłoszenia wzorów statutów dla szkół prywatnych.

z 28 czerwca Nr. 146 Rok 1932

Poz. 179. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 czerwca 1932 r., w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa, Przemysłu i Handlu, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Pracy i Opieki Społecznej w sprawie powołania członków Głównej Rady Statystycznej.

z 30 czerwca Nr. 147 Rok 1932

Poz. 180. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 24 czerwca 1932 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 181. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 czerwca 1932 r. w sprawie nadania umowie zbiorowej z dnia 1 kwietnia 1932 r. mocy obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw przemysłu graficznego na obszarze województwa pomorskiego.

III.

Przedruki z innych wydawnictw.

Przedruki ze spisu Nr. 1 Komisji Języka Urzędowego T-wa poprawności języka polskiego.

Niewłaściwie	Poprawnie
Ustawa obowiązuje z dniem 1-go kwietnia	...od 1-go kwietnia
Kandydat z ukończoną szkołą średnią	...ze świadectwem ukończenia szkoły średniej a. który ukończył szkołę..
Urzędnicy za wyjątkiem naczelników	...z wyjątkiem...
Zaczepić wyrok, decyzję i t. p.	Zaskarżyć wyrok; odwołać się od wyroku
Założyć odwołanie od wyroku	Wnieść odwołanie od wyroku a. odwołać się od wyroku (Dobrze: Założyć kasację, założyć protest)
Karę śmierci zamienić więzieniem;	...zamienić na więzienie
zamienić bilet nowym	zastąpić bilet nowym a. wymienić bilet na nowy
Termin zapadłości kuponu	Termin płatności kuponu
Zapodać (zapodawać) treść pisma, numer i t. p.	Podać = wskazać, przytoczyć, powołać się na...
Zaprzychodować (sumę)	Zapisać na przychód
Zarozchodować (sumę)	Zapisać na rozchód
Zastanowić postępowanie (sądowe, karne, administracyjne)	Umorzyć...
(Klauzula) zawierzytelniająca	...uwierzytelniająca
Zawisła sprawa	Sprawa wszczęta a. wytoczona
Zdać sprawozdanie	1. Złożyć sprawozdanie (zwłaszcza na piśmie) 2. zdać sprawę (zwłaszcza ustnie)
Zdjąć sprawę z porządku dziennego	Wyłączyć a. usunąć z porządku obrad
Sąd, rozpoznawszy sprawę, znalazł, że...	...uznał, że...
Dyrekcja zatwierdza dokonaną wypłatę z tem, że..	...z (tem) zastrzeżeniem, że... a. zastrzegając, że... a. pod warunkiem, że... a. nadmieniając, że... i t. p.

V.

Zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

126.

Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 27 czerwca 1932 r.

w sprawie zmiany nazwy gminy Skępe w powiecie lipnowskim województwie warszawskiem.

Niniejszem zmieniam nazwę gminy Skępe w powiecie lipnowskim, województwie warszawskiem na „Narutowo".

(—) Bronisław Pieracki
Minister Spraw Wewnętrznych

127.

Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 30 czerwca 1932 r.

o służbowym terenie działania wydziałów śledczych w województwie wileńskiem.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 kwietnia 1930 r. o wydziałach i urzędach śledczych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 254) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Służbowy teren działania wydziałów śledczych na obszarze województwa wileńskiego ustala się w sposób następujący:

1) Wydział Śledczy w Wilnie obejmuje miasto Wilno i powiat wileńsko-trocki,

2) Wydział Śledczy w Święcianach obejmuje powiaty święciański i brasławski,

3) Wydział Śledczy w Głębokiem obejmuje powiaty dziśnieński i postawski,

4) Wydział Śledczy w Mołodecznie obejmuje powiaty mołodeczański, wilejski i oszmiański.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 roku.

(—) Bronisław Pieracki
Minister Spraw Wewnętrznych

VI.

Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

128.

Okólnik Nr. 86

z dnia 21 czerwca 1932 r.

(Wojsk. A. 6/2/4) o trybie doprowadzania uchylających się od służby wojsk. — interpretacja §§ 371 i 372 rozp. wyk. do ust. o powsz. obow. wojsk.

Do
P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Obecna redakcja §§ 371 i 372 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powsz. ob. wojsk., a w szczególności koniec 1-go ustępu § 371 i ustęp 4-ty § 372,nasuwają wątpliwości, co do ich interpretacji.

Przepisy te ulegną zmianie przy mającej nastąpić nowelizacji rozporządzenia wykonawczego, a do tego czasu polecam stosować się do następującego trybu:

Powiatowa władza administracji ogólnej odstawia ujętych i doprowadzonych uchylających się od wcielenia do następujących władz:

1. jeżeli poborowy należy ewidencyjnie do P. K. U., do której należy dany powiat — do tej P. K. U.,

2. jeżeli poborowy należy ewidencyjnie do innej P. K. U. — do najbliższej Komendy Garnizonu.

Wskazanym pod 1) i 2) władzom należy równocześnie przesłać protokół ujęcia (doprowadzenia) uchylającego się.

Władze wojskowe (D. O. K.) prześlą P. P. Wojewodom (P. Komisarzowi Rządu) wykazy wyjaśniające, którą Komendę Garnizonu należy uważać za najbliższą dla każdej poszczególnej pow. władzy adm. ogólnej.

129.

Okólnik Nr. 87

z dnia 21 czerwca 1932 r.

(SF. 1/1/20) o zadłużeniu związków komunalnych w składnicy Z. P. A. G.

Do
P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

W związku z wprowadzeniem w życie przepisów o meldunkach i księgach ludności związki komunalne korzystały w szerokiej mierze z kre-

dytu w Składnicy Związku Pracowników Administracji Gminnej, która im dostarczała potrzebnych ksiąg i formularzy; zadłużenie związków komunalnych wobec Składnicy z tego tytułu przekracza obecnie sumę pół miljona złotych.

Jak donosi Ministerstwu Spraw Wewnętrznych Zarząd Z. P. A. G., związki komunalne nie regulują zaciągniętych wobec Składnicy zobowiązań, usprawiedliwiając się brakiem gotówki, zarazem zaś wzbraniają się wystawiać weksle prolongacyjne, powołując się na znowelizowane przepisy art. 33 ustawy o tymcz. ureg. fin. kom., zabraniające im rzekomo wystawiania weksli.

Wobec powyższego — w uzupełnieniu p. 10 okólnika z dnia 16 kwietnia b. r. Nr. 47 (SF. 1/1/8), oraz w uzupełnieniu okólnika z dnia 22 kwietnia b. r. Nr. 52 (SF. 1/1/9) — wyjaśniam, że Składnicę Zw. Pr. Adm. Gm. należy traktować narówni z Zrzeszeniem Samorządów Powiatowych oraz z Samorządowym Instytutem Wydawniczym, o których mowa w wymienionym wyżej okólniku Nr. 52.

Podając powyższe do wiadomości zarządom związków komunalnych na podległych P. P. Wojewodom obszarach, zechcą zarazem P. P. Wojewodowie zwrócić uwagę tych zarządów na konieczność terminowego wywiązywania się przez nie ze zobowiązań, zaciągniętych wobec Składnicy Z. P. A. G., która rozwija swą działalność w interesie związków komunalnych, a przez udzielenie kredytu przy dostarczeniu formularzy i ksiąg meldunkowych ułatwiła im wykonanie ich zadań w dziedzinie ewidencji i kontroli ruchu ludności.

130.

Okólnik Nr. 88

z dnia 25 czerwca 1932 r.

(AA. 2b. 9) w sprawie wynagrodzenia świadków i biegłych w postęp. administracyjnem.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Na skutek wątpliwości wysuniętych przez jednego z PP. Wojewodów Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, uzupełniając ustęp ostatni okólnika swego Nr. 64 z 11.V. r. b. wyjaśnia, że „żądania“ władzy, co do wniesienia opłat lub należności, o których mowa w art. 107 rozp. o post. adm., **w terminie** dni 7 — 14 **pod skutkami prawnemi,** nie należy utożsamiać z takiemi wypadkami, gdy władza **zwraca się** do strony **z propozycją** uiszczenia zaliczkowo pewnej kwoty na pokrycie kosztów postępowania, które ma być wszczęte na prośbę strony lub w jej interesie. Przytem władza nie może wyznaczać terminu prekluzyjnego do wniesienia odnośnej kwoty lub zagrażać skutkami prawnemi w razie opuszczenia terminu.

Podobne postępowanie stoi oczywiście całkowicie po za sferą przepisów art. 107 rozp. o post. adm., może znaleść oparcie raczej w art. 68 u. 1 cyt. rozporz. i powinno mieć zastosowanie zwłaszcza w tych wypadkach, gdy władza, załatwiająca sprawę, nie rozporządza w danej chwili odpowiedniemi kredytami na zaliczkowanie, a przeto wniesienie zaliczki przez stronę umożliwi w interesie strony przyspieszenie załatwienia sprawy.

Zarządzenie niniejsze stanowi uzupełnienie okólnika Nr. 64 z dnia 11 maja 1932 r.

131.

Okólnik Nr. 89

z dnia 28 czerwca 1932 r.

(AC. 27-a-5/2) o zwolnieniu od opłat pocztowych urzędowych przesyłek listowych, nadawanych przez urzędy stanu cywilnego oraz organy, którym poruczono pełnienie funkcyj tych urzędów.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów na podstawie art. 23 pkt. 1 b) ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie, w brzmieniu ustalonem obwieszczeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21.I.1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57) zarządziło umieszczenie w spisie władz i urzędów państwowych zwolnionych od uiszczenia opłat pocztowych za nadawane przez nie urzędowe przesyłki listowe, oprócz urzędów stanu cywilnego, w ścisłem tego słowa znaczeniu, również organów, którym poruczono pełnienie funkcyj tych urzędów.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia co następuje:

1) Omawiane zwolnienie dotyczy wyłącznie korespondencji urzędowej, wysyłanej przez wymienione urzędy i organy w sprawach dotyczących rejestracji stanu cywilnego.

2) Pod pojęciem „przesyłek listowych“, stosownie do art. 23 pkt. 16 wyżej powołanej ustawy, rozumieć należy zarówno przesyłki listowe zwykłe, jak polecone oraz za zwrotnem poświadczeniem odbioru.

3) Opłaty pocztowe za urzędowe przesyłki listowe, wysyłane przez wymienione urzędy i organy w wyłącznym interesie adresatów, nie zwolnionych od opłaty pocztowej (a więc do instytucyj oraz osób prywatnych) przerzucane być winny, stosownie do art. 23 pkt. 2 d) tejże ustawy na adresatów, na co szczególną zwraca się uwagę (por. niżej pkt. 4).

4) Przy wysyłaniu przesyłek, o których mowa w pkt. 1) i 2) niniejszego okólnika, należy ściśle przestrzegać przepisów rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 maja

1931 r. o warunkach i zasadach, obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek, zwolnionych od opłaty pocztowej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 452), w szczególności zaś:

a) przesyłki te winny być opatrzone na stronie adresowej odciskiem pieczęci, określającej nazwę wysyłającego urzędu lub organu, numerem dziennika czynności lub znakiem akt, oraz klauzulą: „sprawa urzędowa — wolna od opłaty pocztowej“ (§ 1 pkt. 2 cyt. rozp.),

b) pod względem rozmiarów, wagi, opakowania i adresu przesyłki odpowiadać winny wymaganiom ogólnym, ustalonym w przepisach pocztowych dla danego rodzaju przesyłek pocztowych oraz nadawane być w urzędach (agencjach) pocztowych do rąk urzędnika pocztowego, z tem, że przesyłki takie, wyjęte ze skrzynek pocztowych, zwracane będą nadawcom, w braku zaś adresu nadawcy, uważane za niedoręczalne (§ 1 pkt. 5 cyt. rozp.),

c) pod względem trybu nadawania przesyłki nadawane być muszą zapomocą pocztowych książek nadawczych, do których przesyłki zarejestrowane wpisywać należy pojedyńczo, a zwykłe przesyłki listowe w ogólnej sumie, przyczem do nadawania zwykłych przesyłek listowych mogą omawiane urzędy i organy używać osobnych książek własnego nakładu i wpisywać te przesyłki pojedyńczo z tem, że urzędy (agencje) pocztowe stwierdzać będą tylko ogólną ilość nadawanych przesyłek (§ 1 pkt. 6 cyt. rozp.).

4) Jeżeli idzie wreszcie o wysyłanie przesyłek, wymienionych w pkt. 3 niniejszego okólnika, podlegają one pojedyńczej, zwykłej taryfowej opłacie pocztowej, ustanowionej dla danego rodzaju przesyłek pocztowych, przyczem opłatę tę uiszcza adresat przy odbiorze przesyłki. W razie niedoręczalności listu lub kartki z przerzuconą na adresata opłatą, zwraca się je nadawcom bezpłatnie (§ 2 cyt. rozp.).

Podając powyższe zasady i warunki do wiadomości Pana Wojewody (Pana Komisarza Rządu) — Ministerstwo prosi o:

1) wydanie odpowiednich zarządzeń właściwym urzędom i organom,

2) nadesłanie Ministerstwu sprawozdania, któreby zawierało szczegółowy wykaz tych organów w zakresie rejestracji stanu cywilnego, w stosunku do których uznał Pan Wojewoda (Pan Komisarz Rządu) za możliwe zastosowanie uprawnień, wynikających z niniejszego okólnika.

3) ustalenie, stosownie do życzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów napisów pieczęci, których odciskiem mają być zaopatrywane przesyłki listowe, przyczem napisy te odpowiadać winny następującym wymogom:

a) określać wyraźnie charakter nadawcy jako urzędu stanu cywilnego bądź organu prowadzącego księgi stanu cywilnego,

b) wskazywać jego siedzibę,

c) nosić charakter w miarę możności, jak najbardziej jednolity.

132.

Okólnik Nr. 90

z dnia 30 czerwca 1932 r.

(OL-6e/11) o uzgadnianiu projektów umundurowania z Min. Spr. Wojsk. (§ 122 Regulaminu Min. Spraw Wewn.).

Do

P. P. Dyrektorów Departamentów I—V, Szefa Biura Personalnego, Naczelników Wydziałów, Komendanta Głównego Pol. Państwowej, Dyrektora Gł. Urz. Statystycznego.

Ministerstwo Spraw Wojskowych zwróciło się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o wydanie zarządzenia, aby projekty umundurowania i odznak dla pracowników poszczególnych działów podległego mi resortu — przed zatwierdzeniem były opinjowane przez Ministerstwo Spraw Wojskowych. Zdarza się bowiem, że umundurowanie funkcjonarjuszów cywilnych zbliżone jest do wojskowego w sposób utrudniający odróżnianie wojskowych od urzędników, ponadto umundurowanie urzędników cywilnych częstokroć zawiera szczegóły możliwego w przyszłości umundurowania galowego W. P.

W szczególności chodziłoby o uzgadnianie z Ministerstwem Spraw Wojskowych przed zatwierdzeniem umundurowania i odznak związków cywilnych, jak Federacja, Legjon Śląski i t. p.

W związku z tem w uzupełnieniu pktu 2 § 122 Regulaminu Min. Spraw Wewnętrznych, zarządzam co następuje:

„Wyjątek stanowią projekty w sprawie umundurowania i odznak funkcjonarjuszów cywilnych, oraz członków związków (stowarzyszeń) cywilnych, używających mundurów, które to projekty należy przesyłać Ministerstwu Spraw Wojskowych do uzgodnienia, chociażby poza tem kompetencja w tych sprawach Ministerstwa Spraw Wojskowych nie była uzasadniona“.

133.

Okólnik Nr. 91

z dnia 28 czerwca 1932 r.

(SS. 193/6/2) o korespondentach Syndykatu Emigracyjnego.

Do

P. P. Wojewodów.

Syndykat Emigracyjny wystąpił do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z inicjatywą utworzenia instytucji korespondentów gminnych i powiatowych.

Zadaniem korespondentów, zgodnie z projektem Syndykatu Emigracyjnego, byłoby u-

dzielanie kandydatom na emigrantów informacyj oraz pomocy w załatwianiu spraw związanych z emigracją.

Potrzebę powołania do życia wymienionej wyżej instytucji korespondentów, Syndykat Emigracyjny uzasadnia niemożnością ze względów finansowych stworzenia dostatecznie gęstej sieci placówek prowincjonalnych, by dać opiekę wszystkim kandydatom na emigrantów. Brak takiej sieci placówek prowincjonalnych Syndykatu umożliwia nielegalnym agentom emigracyjnym uprawianie procederu pośrednictwa w sposób, narażający emigrantów na duże straty materjalne, a to przez udzielanie fałszywych informacyj oraz pobieranie nadmiernych opłat.

W tym stanie rzeczy Syndykat Emigracyjny podjął inicjatywę powołania do współpracy w kierunku roztoczenia opieki nad kandydatami na emigrantów czynnika samorządowego, jako stojącego najbliżej emigranta.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, uznając słuszność motywów Syndykatu Emigracyjnego oraz celowość powołania do życia instytucji korespondentów prowincjonalnych (gminnych i powiatowych) Syndykatu, prosi Pana Wojewodę o zainteresowanie się tą sprawą i wydanie odpowiednich zarządzeń w kierunku umożliwienia Syndykatowi zorganizowania sieci korespondentów z pośród pracowników samorządowych w gminach wiejskich, miastach i powiatowych związkach komunalnych.

Wkońcu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nadmienia, iż korespondenci, zgodnie z projektem Syndykatu, żadnych opłat od emigrantów pobieraćby nie mogli, natomiast za swoje czynności byliby wynagradzani przez Syndykat Emigracyjny w zależności od ilości załatwionych spraw (np. korespondent gminny po 15 zł., korespondent zaś powiatowy po 10 zł. od załatwienia całokształtu spraw związanych z wyjazdem jednego emigranta).

Techniczną stronę zorganizowania i uruchomienia instytucji korespondentów zechce Pan Wojewoda ustalić w drodze bezpośredniego porozumienia się z Syndykatem Emigracyjnym (Warszawa, ul. Marszałkowska 124), który to Syndykat zwróci się w najbliższym czasie do Pana Wojewody z odpowiedniemi propozycjami.

134.

Okólnik Nr. 92

z dnia 30 czerwca 1932 r.

(SS. 85/10/3) o ubezpieczeniu emerytalnem pracowników komunalnych.

Do

P. P. Wojewodów województw centralnych i wschodnich.

Ustawowe załatwienie sprawy zaopatrzenia emerytalnego pracowników komunalnych staje się zagadnieniem aktualnem i pilnem. Trafne jego rozwiązanie wymagać prawdopodobnie będzie utworzenia Centralnego Funduszu Emerytalnego, co zainteresowane związki komunalne powinny już obecnie mieć na uwadze, uchwalając miejscowe statuty emerytalne i tworząc na ich podstawie fundusze emerytalne. Chodzi mianowicie o to, aby, w chwili utworzenia Centralnego Funduszu Emerytalnego, który będzie musiał przejąć wszystkie prawa i obowiązki miejscowych funduszów emerytalnych, istniała jak największa jednolitość w organizacji poszczególnych funduszów, oraz aby zapewniły one możliwie jednakowe świadczenie ubezpieczonym i w jednakowy sposób obciążały związki komunalne. Przy znacznej rozbieżności bowiem między statutami poszczególnych funduszów, likwidacja będzie bardzo utrudnioną, a stan przejściowy wywołany tą likwidacją będzie niepotrzebnie się przewlekał, wprowadzając chaos w tak ważnej, zarówno dla pracowników, jak i dla związków komunalnych, dziedzinie, jaką jest omawiane tu zagadnienie.

Z tych też względów Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uważa za niepożądane i niecelowe wprowadzanie przez związki komunalne dalej idących i nie zawsze należycie przemyślanych zmian do obowiązujących statutów emerytalnych. Zmiany bowiem potęgują przeważnie różnolitość norm, regulujących sprawę zaopatrzenia emerytalnego pracowników komunalnych w poszczególnych związkach komunalnych. Przeciwnie, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uważa za najbardziej pożądane istnienie statutów możliwie zbliżonych do statutu wzorowego, zaleconego przez Ministerstwo okólnikami Nr. 148 z dnia 18.VII.1929 (Zb. Zarz. Min. Spr. Wewn., t. II, str. 1383, poz. 14) i Nr. 87 z dnia 4.III.1930 r. (Zb. Zarz. Min. Spr. Wewn. t. I, str. 270, poz. 43). To też należy uznać za dopuszczalne wprowadzanie do statutów emerytalnych zmian, mających na celu dostosowanie przepisów statutów istniejących do przepisów statutu wzorowego, o ile one znacznie odbiegają od siebie. Statut wzorowy stanowi bowiem wypadkową między interesami związków komunalnych, a interesami pracowników, która stanie się podstawą przyszłej ustawy. Nie mniej jednak wprowadzanie wszelkich zmian powinno być bardzo oględne, zmiany bowiem w statutach emerytalnych winny być traktowane jako zmiana w warunkach pracy, co pociąga za sobą konsekwencje prawne, jak np. konieczność wypowiedzenia stosunku służbowego i t. p. Zmiany takie mogą pociągać za sobą szereg poważniejszych jednorazowych lub trwałych świadczeń gotówkowych, obciążających fundusz emerytalny, względnie budżet zainteresowanego związku komunalnego, szereg bowiem pracowników może nie zrezygnować z praw nabytych, które w takim wypadku przy rozwiązaniu z nimi stosunku służbowego będą realizowane w postaci odpraw lub trwałych zaopatrzeń emerytalnych.

Z powyższych względów należy również ostrożnie stosować zmiany, zmierzające do podwyższenia składki emerytalnej, dosyć szeroko

stosowane przez związki komunalne. Wywołane to zostało zapewne przez zbyt szerokie interpretowanie wskazówek, zawartych w pkt. 4 okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 204, z dnia 5 grudnia 1931 (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 20, poz. 319). Podwyższenie składki emerytalnej może być tylko stosowane i jest uzasadnione jedynie w wypadkach, gdy wszelkie środki zachowania równowagi budżetowej zostały wyczerpane, a pozycja świadczeń emerytalnych jest niewspółmiernie wysoka do innych pozycyj budżetowych i nie może znaleźć pokrycia we wpływach funduszu.

Jak wskazują na to obserwacje Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, obawy o załamanie się funduszów emerytalnych dotychczas nie istnieją tam, gdzie fundusze te są należycie zorganizowane i racjonalnie administrowane oraz gdzie prowadzona jest racjonalna i przewidująca polityka personalna. To też Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przestrzega w szczególności przed zbyt pochopnem zwalnianiem pracowników, co często jest wywołane chwilowem nieporozumieniem, przyczem związki komunalne nie liczą się z materjalnemi konsekwencjami, jakie pociąga za sobą wypłacanie statutowych świadczeń zwolnionemu pracownikowi.

Niedopuszczalne są zmiany statutów emerytalnych, podyktowane celami dorywczemi, gdy grozi funduszowi emerytalnemu wypłacanie zwolnionemu pracownikowi znacznych świadczeń, od czego fundusz stara się uchronić.

Zmiana taka poza wprowadzeniem w istniejących przepisach zamieszania, nie może dać żadnych korzyści, ponieważ zainteresowany pracownik winien uzyskać świadczenia według norm obowiązujących w chwili wypowiedzenia mu umowy, normy te bowiem są jego dobrze nabytem prawem, które winno być uszanowane. Nie ulega wątpliwości, że na tem stanowisku staną sądy powszechne w razie procesu, wynikłego na tle wspomnianych wypadków.

Dodać należy, że częste zmiany w statutach podrywają ponadto powagę przepisu prawnego lokalnego, stwarzając niepożądaną płynność stosunków prawnych w danym związku komunalnym.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca wreszcie uwagę Panów Wojewodów na zjawisko, zachodzące w niektórych związkach komunalnych, a mianowicie: na zwalnianie pracownika komunalnego w drodze dyscyplinarnej, bez dostatecznych przyczyn, a niejednokrotnie bez zachowania elementarnych zasad postępowania dyscyplinarnego (okólnik Min. Spr. Wewn. Nr. 90 z 23.V.1931 r. Dz. Urz. M. S. W. Nr. 5 p. 141) przez co związki komunalne starają się uchronić od wypłacania takiemu pracownikowi przysługujących mu świadczeń, zapewnionych przez miejscowy statut emerytalny. Poza stroną moralną takiego postępowania oraz względami słuszności, właściwe władze związku komunalnego, jako prawodawcy, liczyć się powinny z tem, że w wielu przypadkach nie można pozbawiać pracownika praw emerytalnych drogą orzeczenia dyscyplinarnego.

Zechce Pan Wojewoda podać do wiadomości powyższe wyjaśnienia związkom komunalnym podlegającym jego nadzorowi, z zaleceniem ścisłego przestrzegania powyższych uwag.

VII.
Pisma Okólne
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

135.

Pismo Nr. SS. 83/20/1

z dnia 21. czerwca 1932 r.

o zawieszeniu wypłaty 10% podwyżki uposażenia członków zarządów związków komunalnych i pracowników komunalnych.

Do

P. P. Wojewodów z wyjątkiem śląskiego.

Rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 21 maja 1932 r. o zmianie wysokości uposażeń funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych oraz zaopatrzeń emerytalnych (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 419) została zawieszona moc obowiązująca art. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 725) o wypłacaniu 10% podwyżki uposażeń.

Zgodnie z ustawą z dnia 15 marca 1932 r. o zmianie rozp. Prezydenta R. P. z dnia 30 grudnia 1924 o dostosowaniu uposażeń członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 345) zawieszenie 10% podwyżki uposażeń ma również zastosowanie do płatnych członków zarządów oraz do pracowników związków komunalnych, zajmujących stanowiska służbowe poza m. st. Warszawą.

W związku z tem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

I. Zgodnie z postanowieniami zawartemi w art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 15 marca 1932 roku zawieszenie wypłaty 10%-owej podwyżki uposażeń ma automatyczne zastosowanie z dniem 1-ym czerwca 1932 r.

a) do wszystkich płatnych członków zarządów komunalnych na obszarze całego Państwa, poza m. st. Warszawą, do wszystkich zajmujących stanowiska służbowe na tymże obszarze pracowników komunal-

nych, których stosunek służbowy został zawiązany po wejściu w życie ustawy z dnia 15 marca 1932 r., t. j. po dniu 19-ym kwietnia 1932 r.,

b) do urzędników komunalnych na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego, których stosunek służbowy oparty jest na przepisach ustawy z dnia 31 lipca 1899 r. o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych (Zb. u. pr. str. 141),

c) wreszcie do kontraktowych pracowników komunalnych, których uposażenie zgodnie z warunkami umowy jest ściśle dostosowane do każdorazowego uposażenia funkcjonarjuszów państwowych, w związku z czem automatyczne obniżenie 10% uposażenia wynika z warunków umowy.

II. Natomiast zgodnie z art. 1 ust. ostatni cytowanej wyżej ustawy z dnia 15 czerwca 1932 r. zawieszenie wypłaty omawianej podwyżki winno nastąpić dopiero z dniem 1 lipca 1932 r. w stosunku do wszystkich pracowników komunalnych, zajmujących stanowiska służbowe poza m. st. Warszawą na obszarze województw centralnych, wschodnich i południowych, a nieobjętych wskazówkami cz. I lit. a) i c) niniejszego pisma okólnego oraz do pracowników komunalnych na obszarze województw zachodnich, których stosunek służbowy nie jest oparty na postanowieniach ustawy z dnia 31 lipca 1899 r., tudzież pracowników kontraktowych, nie podlegających ograniczeniom, wskazanym w pkt. I. ust. c) niniejszego pisma okólnego, a których stosunek służbowy zawiązany został przed dniem 20 kwietnia 1932 r.

III. Wkońcu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nadmienia, że w razie gdyby w poszczególnych wypadkach okazało się, iż uzyskana przez wstrzymanie wypłaty 10% podwyżki uposażenia oszczędność nie była nieodzowną na pokrycie niedoboru budżetowego, względnie na spłatę krótkoterminowych zobowiązań danego związku komunalnego, wtedy i jedynie w tym wypadku mógłby dany związek komunalny przeznaczyć uzyskane drogą omawianej obniżki uposażeń oszczędności na pomoc tym pracownikom komunalnym, których dotyczy 10% obniżka. Pomoc taka mogłaby być przyznana w formie np. opłaty wpisów szkolnych za dzieci pracowników, remuneracji i t. p. Uchwały w tych sprawach wymagałyby zatwierdzenia władzy nadzorczej właściwej do zatwierdzania budżetu danego związku; władza ta musiałaby przed zatwierdzeniem stwierdzić, czy faktycznie zachodzą wszystkie warunki, umożliwiające w danym konkretnym wypadku przyznanie takiej wyjątkowej pomocy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych z całym naciskiem podkreśla, iż wypadki przyznawania wymienionej pomocy, mogą być stosowane wyjątkowo i traktowane z całą oględnością, przy ścisłem indywidualizowaniu sytuacji każdego zainteresowanego związku komunalnego.

136.

Pismo Nr. OL. 43 1/7/3

z dnia 21 czerwca 1932 r.

w sprawie likwidacji Ministerstwa Robót Publicznych.

P. P. Wojewodom i Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy.

przesyłam do wiadomości. Stosownie do treści mojego pisma do Pana Ministra Robót Publicznych, zechcą Panowie oczekiwać dalszych zarządzeń od Ministerstwa Robót Publicznych.

Do

Pana Ministra Robót Publicznych.

W Nr. 51-Dz. U. R. P. z dnia 23 czerwca 1932 r. pod pozycją 479 zostało ogłoszone rozporządzenie Prezydenta R. P. „w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych". W myśl art. 11 rozporządzenie to wchodzi w życie z dn. 1 lipca 1932 r. Przepis ten może być, zdaniem mojem, rozumiany pod względem prawnym jedynie w ten sposób, że z dniem 30 czerwca b. r. ustają kompetencje Ministra Robót Publicznych, a od dnia 1 lipca począwszy w powyższym zakresie są jedynie kompetentni Ministrowie, wymienieni w art. art. 2—6 powyższego rozporządzenia Prezydenta.

Akty administracyjne zdziałane po dniu 1 lipca 1932 r. przez Ministra Robót Publicznych byłyby, mojem zdaniem, w związku z ustępem drugim art. 2 oraz z punktem a) ustępu 1 art. 101 rozporządzenia Prezydenta R. P. o postępowaniu administracyjnem — nieważne.

Wobec tego mam zaszczyt prosić Pana Ministra o wydanie następujących zarządzeń:

1. Do wojewódzkich władz administracji ogólnej:

ażeby w sprawach, wymienionych w art. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 21 maja 1932 r., począwszy od dnia 1 lipca b. r. działały w imieniu Ministra Spraw Wewnętrznych, co w pierwszym rzędzie będzie się wyrażało w formie zamieszczenia tego Ministra we wszystkich klauzulach odwoławczych (art. 76 rozp. o postępowaniu administracyjnem).

2. W obrębie Ministerstwa Robót Publicznych:

a) ażeby Departament Budowlany w sprawach, o których mowa w art. 2 rozporz. Prezydenta R. P. z 21 maja 1932 r. począwszy od dnia 1 lipca b. r. działał w imieniu Ministra Spraw Wewnętrznych,

b) ażeby Wydział Prawno - Budowlany, wchodzący obecnie w skład Dep. Prawno - Administracyjnego, począwszy od dnia 1 lipca b. r. działał w imieniu Ministra Spraw Wewnętrznych,

c) ażeby właściwe Wydziały i Departamenty Ministerstwa Robót Publicznych przekazały z dniem 1 lipca b. r. Departamentowi Budowlanemu wszystkie sprawy o przeważającym charakterze techniczno-fachowym, które w myśl art. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 21 maja 1932, należą do zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych,

d) ażeby właściwe Wydziały i Departamenty Ministerstwa Robót Publicznych przekazały z dniem 1 lipca b. r. Wydziałowi Prawno - Budowlanemu wszystkie sprawy o przeważającym charakterze prawno-administracyjnym, które w myśl art. 2 rozp. Prezydenta R. P. z 21 maja 1932, należą do zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych,

e) ażeby z dniem 1 lipca 1932 r. Departament Budowlany jako też Wydział Prawno-Budowlany przestały załatwiać te sprawy, które w myśl art. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 21 maja 1932 r. nie należą do zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych,

f) stosownie do art. 9 rozporządzenia Prezydenta z 21 maja 1932 r. z dniem 1 lipca przechodzą na etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wszyscy urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze oraz pracownicy kontraktowi, którzy dotychczas załatwiają sprawy wyliczone w art. 2 rozporz. Prezydenta R. P. z dnia 21 maja 1932 r. Raczy wobec tego Pan Minister zarządzić, ażeby w związku z przekazaniem Departamentowi Budowlanemu, jako też Wydziałowi Prawno-Budowlanemu spraw, o których mowa powyżej, zostali równocześnie do powyższego Departamentu, względnie Wydziału przydzieleni odpowiedni urzędnicy, niżsi funkcjonarjusze i pracownicy kontraktowi, względnie odpowiednie etaty, o ile one nie są chwilowo obsadzone.

Niezależnie od tego proszę o przekazanie Ministerstwu Spraw Wewnętrznych odpowiedniej ilości etatów urzędników i niższych funkcjonarjuszów Departamentu Ogólnego Ministerstwa Robót Publicznych, jako też Biura Personalnego, niezbędnych dla załatwiania w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych spraw osobowych, które Ministerstwo Spraw Wewnętrznych z dniem 1-ym lipca przejmuje, jako też do obsługi kancelaryjnej oraz rachunkowo-budżetowej i gospodarczej.

3. W myśl art. 8 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 21 maja 1932 r. z dniem 1 lipca b. r. zostaje uchylony przepis art. 35 pkt. 5 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

Przepis powyższy rozumiem w ten sposób, że z dniem 1 lipca:

a) zostaje skasowana nazwa „Dyrekcja Robót Publicznych",

b) zostaje skasowany osobny referat ogólnego oddziału rachunkowego i sprawy budżetowo - rachunkowe Wydziału Robót Publicznych będą załatwiane odtąd na zasadach ogólnych (pkt. 4 art. 35 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928).

Co się tyczy dalszej reorganizacji Urzędów Wojewódzkich, to:

a) sprawy objęte art. 4 rozp. Prezydenta R. P. z 21 maja 1932 r. przechodzą z dniem 1 lipca do Okręgowych Urzędów Ziemskich,

b) urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze oraz pracownicy kontraktowi z działu Ministerstwa Robót Publicznych z dniem 1 lipca b. r. przechodzą na etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Ministerstwa Skarbu, Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz Ministerstwa Komunikacji, a to stosownie do postanowień art. art. 2—6 rozporz. Prezydenta R. P. z 21 maja 1932 r.

Raczy zatem Pan Minister, po ewentualnem porozumieniu się (co do drugiego ustępu art. 8 rozporz. Prezydenta R. P. z 21 maja 1932 r.) z Panem Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych — wydać wojewodom odpowiednie zarządzenie.

4. Osobne zagadnienie, które nie jest związane terminem 1 lipca, stanowi przyszła reorganizacja Wydziału Robót Publicznych. W myśl ustępu pierwszego art. 8 rozporz. Prezydenta R. P. z 21 maja 1932 r. ma być przeprowadzona reorganizacja Urzędów Wojewódzkich.

Z odpowiedniemi wnioskami Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wystąpi w swoim czasie do właściwych Ministrów. Narazie nie widzę innej możliwości, jak tylko utrzymanie nadal jednolitego Wydziału Robót Publicznych z jego dotychczasowym zakresem działania. Leży to w interesie sprawności urzędowania. Ponieważ wykonanie ustępu drugiego art. 8 rozporz. Prezydenta R. P. z 21 maja 1932 r. już z dniem 1 lipca 1932 r. może, jak przypuszczam natrafić na pewne trudności, przeto komunikuję niniejszem, że ze swojej strony nie widzę żadnej przeszkody, ażeby odnośne sprawy były załatwiane w dalszym ciągu przez urzędników Urzędu Wojewódzkiego pod aprobatą Wojewody, jako szefa Urzędu Ziemskiego (art. 9 ustawy z dnia 11.VIII.1932 r. w brzmieniu ustawy z 17 lutego 1932 r. — Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 129).

Taki stan rzeczy mógłby trwać do chwili przekazania odnośnych spraw i odnośnych urzędników do Okręgowych Urzędów Ziemskich.

5. O swojem stanowisku w sprawach poruszonych w niniejszem piśmie, jako też o wydanych zarządzeniach, raczy mnie Pan Minister powiadomić przed dniem 1 lipca b. r.

Odpis niniejszego pisma przesyłam Panu Ministrowi Komunikacji, jako likwidatorowi Ministerstwa Robót Publicznych, PP. Ministrom Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych i Przemysłu i Handlu oraz Prezydjum Rady Ministrów.

137.

Pimo Nr. OL. 43 1/8/3.

z dnia 27 czerwca 1932 r.

w sprawie administracji Zdrowia Publicznego.

P. P. Wojewodom, Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy

przesyłam do wiadomości. Zechcą PP. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu) w związku z mojem pismem przygotować wszystko, co należy, celem wprowadzenia w życie tego zarządzenia z dniem 1 lipca 1932 r. O ileby w związku z ostatnim ustępem mojem pisma do Pana Ministra Pracy, miała nastąpić jeszcze jakaś zmiana zarządzeń, będą Panowie zawiadomieni o tem w dniu 30 czerwca. W braku takiego zawiadomienia obowiązuje niniejsze zarządzenie.

Ponieważ odnośny Nr. Dziennika Ustaw, w którym ogłoszono rozporządzenie Prezydenta R. P. z 21 czerwca 1932 r., ukazał się dopiero dn. 25 czerwca*) i Panowie mogli go ewentualnie jeszcze nie otrzymać, przeto przesyła się PP. Wojewodom (P. Komisarzowi Rządu) w załączeniu tekst powyższego rozporządzenia.

Do

Pana Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

W Nr. 52 Dz. U. R. P. z dnia 25 czerwca 1932 r. pod poz. 493 zostało ogłoszone rozporządzenie Prezydenta R. P. „o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach Zdrowia Publicznego — Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej“.

W myśl art. 6-go rozporządzenia wchodzi ono w życie z dniem 1 lipca 1932 r.

Pod względem prawnym przepisu tego nie mogę rozumieć inaczej, jak tylko w ten sposób, że z dniem 30 czerwca r. b. ustaje moja właściwość w sprawach, o których mowa w powyższem rozporządzeniu, a od dnia 1 lipca począwszy sprawy te przechodzą do kompetencji Pana Ministra Pracy i Opieki Społecznej .

W przeciwnym bowiem razie po dniu 1 lipca b. r. odnośne zarządzenia i orzeczenia byłyby, w myśl ustępu drugiego art. 2 i pktu a ustępu 1 art. 101 rozporz. Prezydenta R. P. o postępowaniu administracyjnem nieważne.

*) Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493.

1) W związku z powyższem mojem stanowiskiem zarządzam równocześnie:

I. W Centrali Min. Spraw Wewnętrznych.

a) ażeby Departament Samorządu M. S. Wewn. z dniem 1 lipca b. r. przekazał Departamentowi V Służby Zdrowia zgodnie z art. 2 rozporządzenia Prezydenta z 21 czerwca 1932 r. sprawy kosztów leczenia.

b) ażeby Departament V Służby Zdrowia stosownie do ustępu drugiego art. 1 powołanego wyżej rozporządzenia Prezydenta z dniem 1 lipca b. r. przekazał Ministerstwu Spraw Wewnętrznych sprawy sanitarno-techniczne,

c) ażeby Departament V Służby Zdrowia począwszy od dnia 1 lipca wszelkie orzeczenia i zarządzenia, jako też inne akty, wydawał w imieniu Pana Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

II. We władzach administracji ogólnej.

1) ażeby począwszy od dn. 1 lipca b. r. władze administracji ogólnej w sprawach, wymienionych w ustępie pierwszym art. 1 oraz w art. 2 rozporządzenia Prezydenta z 21 czerwca 1932 r., urzędowały w imieniu Pana Ministra Pracy i Opieki Społecznej, co zgodnie z postanowieniem art. 75 i 76 rozporządzenia Prezydenta o postępowaniu administracyjnem, będzie się wyrażało w szczególności we wskazaniu w klauzuli rekursowej, jako instancji odwoławczej Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

2) Stosownie do postanowienia art. 4 rozporz. Prezydenta R. P. z 21 czerwca 1932 r. odnośni urzędnicy i niżsi funkcjonarjusze państwowi oraz pracownicy kontraktowi przechodzą z dniem 1 lipca b. r. na etat Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej. Dotyczy to w szczególności całego personelu Departamentu Służby Zdrowia, oraz podległych mu zakładów, z wyjątkiem personelu załatwiającego sprawy sanitarno-techniczne.

W związku z przekazaniem spraw kosztów leczenia — nie nastąpi przekazanie na etat Pracy i Opieki Społecznej żadnego personelu, gdyż sprawy te w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych nie zatrudniały specjalnego referenta, lecz były załatwiane w Dep. Samorządu dodatkowo przy innych referatach.

3) Ponieważ do wykonania rozporządzenia Prezydenta z 21 czerwca 1932 r. są powołani dwaj Ministrowie, t. j. Minister Pracy i Opieki Społecznej i Minister Spraw Wewnętrznych, przeto zarządzenia, o których wyżej mowa wydaję— ze względu na bliskość terminu 1 lipca z zastrzeżeniem ewentualnej ich zmiany w razie odmiennego stanowiska Pana Ministra w tej sprawie. O stanowisku swem raczy jednak Pan Minister powiadomić mnie w każdym razie najpóźniej do dnia 30 czerwca b. r.

138.

Odpis.

Pismo Nr. OL. 2a/3/4

z dnia 30 czerwca 1932 r.

w sprawie zmiany statutu organizacyjnego Min. Spr. Wewn.

Do

Pana Dyrektora Dep. I—V, Szefa Biura Personalnego, Naczelników Wydziałów w Min. Spr. Wewn.

Z dniem 1 lipca b. r. wchodzi w życie rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 21 czerwca 1932 r. „o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach Zdrowia Publicznego — Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej“ (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493) — jako też rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 21 maja 1932 r. „w sprawie zniesienia Urzędu Ministra Robót Publicznych“ (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479).

W związku z temi dwoma rozporządzeniami — następują zmiany w statucie organizacyjnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Zanim zmiany te znajdą wyraz w nowym statucie, opartym na częściowo odmiennych od dotychczasowych statutów zasadach — zarządzam narazie, ze względu na konieczność uwzględnienia niezbędnych zmian organizacyjnych już z dniem 1 lipca — co następuje:

I.

W statucie organizacyjnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, ogłoszonym w tekście jednolitym obwieszczeniem z 25 września 1931 r. (Monitor Polski Nr. 229, poz. 313, Dziennik Urzędowy Min. Spr. Wewn. Nr. 18 z r. 1931) należy wprowadzić następujące zmiany:

1) w § 1 skreślić wyrazy: „V Służby Zdrowia“, a w ich miejsce wstawić wyrazy: „V Techniczno-Budowlany“;

2) w ustępie trzecim § 3 po słowach: działalności ekonomicznej tychże związków“ — dodać wyrazy: „jako też sprawy administracyjno-budowlane“;

3) ustęp ostatni § 3 należy skreślić. W jego miejsce wchodzi ustęp o następującem brzmieniu:

Departament V Techniczno - Budowlany obejmuje sprawy o przeważającym charakterze technicznym — należące do zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 21.V.1932 roku w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479), jako też na podstawie ustępu 2 art. 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 21.6.1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach Zdrowia Publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 493);

4) w ustępie czwartym § 4 po wyrazach: „i urzędów podległych“ należy dodać wyrazy: „sprawy przydziału pomieszczeń w gmachach państwowych lub przez Państwo administrowanych“,

5) w ustępie drugim § 6 należy skreślić wyrazy: „zabudowania miast, kosztów leczenia“;

6) do § 6 należy dodać ustęp piąty następującej treści:

„Wydział Administracyjno - Budowlany — opracowuje projekty ustaw, rozporządzeń i zarządzeń o chrakterze ogólnym, jako też załatwia sprawy konkretne o przeważającym charakterze administracyjno-prawnym z zakresu Departamentu V Techniczno-Budowlanego; sprawy wywłaszczeń na cele budowlane i zabudowania osiedli; sprawy nadzoru nad wykonywaniem zawodu inżynierów, mierniczych przysięgłych i techników; sprawy zrzeszeń technicznych; sprawy uprawnień do kierowania robotami budowlanemi; opracowuje pod względem prawnym umowy oraz inne akty i dokumenty prawne w zakresie Departamentu V Techniczno-Budowlanego; opinjuje pod względem prawnym sprawy załatwiane przez powyższy departament“;

7) należy skreślić dotychczasowe postanowienia, zawarte w § 8. W ich miejsce wchodzą postanowienia następujące:

„Departament V Techniczno - Budowlany składa się z trzech Wydziałów: Wydziału Zabudowania Osiedli, Wydziału Techniki Budowlanej i Wydziału Zarządu Gmachów i Placów Państwowych.

Wydział Zabudowania Osiedli załatwia sprawy planów zabudowania osiedli;sprawy polityki budowlanej i terenowej; sprawy osiedleńczo-mieszkaniowe; rozbudowy miast; pomiarowe; sprawy techniczno-sanitarne.

Wydział Techniki Budowlanej załatwia sprawy zatwierdzania projektów budowlanych; sprawy normalizacji materjałów i konstrukcyj; sprawy materjałów zastępczych, opracowuje techniczne podstawy przepisów budowlanych oraz norm, stosowanych przy oddawaniu dostaw i robót państwowych; załatwia sprawy budowy gmachów państwowych; sprawuje fachowy nadzór nad personelem techniczno-budowlanym rządowym i samorządowym.

Wydział Zarządu Gmachów i Placów Państwowych — sprawuje zarząd gmachów i budynków państwowych oraz znajdujących się w zarządzie państwowym; opracowuje wnioski w sprawie przydziału pomieszczeń w tych budynkach; zarządza terenami państwowemi; załatwia sprawy grobownictwa wojennego“.

II.

W związku z powyższem zarządzeniem zainteresowane Departamenty i Wydziały opracują bezzwłocznie w porozumieniu z Wydziałem OL. odpowiednie zmiany w swoich szczegółowych podziałach czynności oraz w wykazach akt.

VIII.

Nowe książki i czasopisma.

139.

A. Zalecone do użytku.

Adelstein Jerzy „Ustawa o zgromadzeniach z komentarzami i przepisami wykonawczemi".

Ukazała się książka Jerzego Adełsteina, Naczelnika Wydziału w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, omawiająca wyczerpująco nową ustawę o zgromadzeniach. Książka ta obok tekstu ustawy zawiera obszerne komentarze i objaśnienia oraz podaje przepisy bezpośrednio tematu książki dotyczące. Książka jest wartościowym przyczynkiem do nauki polskiego prawa administracyjnego, a ze względu na swą aktualność stanowi praktyczny podręcznik dla urzędów administracji spraw wewnętrznych oraz dla policji państwowej.

Książkę tę zaleca się do użytku władz i urzędów podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych. Książkę można nabywać u autora w cenie 6 zł. za egzemplarz.

140.

B. Interesujące administrację spraw wewnętrznych.

Seweryn A. Hartman i Antoni Olszewski. „Skorowidz Polskiego prawodawstwa socjalnego obecnie obowiązującego".

Książka zawiera systematycznie ułożony skorowidz ustaw i rozporządzeń odnoszących się do spraw specjalnych. Jako pierwsze tego rodzaju opracowanie, książka zasługuje na szczególną uwagę urzędników pracujących w zakresie reglamentacji spraw społecznych.

Książka ta może zainteresować urzędy administracji spraw wewnętrznych.

Książkę można nabywać u autora, Warszawa, ul. Marszałkowska 40, p. Leończuk w cenie 4 zł. za egz.

IX.

RUCH SŁUŻBOWY w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w czasie od 1 do 31 maja 1932 r.

A) W Zarządzie Centralnym Ministerstwa:

Zwolniony ze służby:

prow. asesor VII st. sł. Woynowski Tadeusz — na własną prośbę z dniem 31.V.1932 r.

B) W Państwowych Zakładach Służby Zdrowia:

Zmarł:

adjunkt VII st. sł. w Państwowym Zakładzie Badania Żywności w Warszawie Weraksa Józef — dnia 2.V.1932 r.

C) We władzach wojewódzkich:

Mianowani:

w urzędzie wojewódzkim białostockim:

pozostający w stanie nieczynnym starosta powiatowy strzyżowski w VI st. sł. dr. Melin Ignacy — powołany zpowrotem do służby czynnej i mianowany inspektorem wojewódzkim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 4.V.1932 r.

starosta powiatowy przemyski w VI st. sł. Michałowski Stanisław — naczelnikiem wydziału w V st. sł. z poruczeniem funkcyj wicewojewody białostockiego dnia 20.V.1932 r.

w urzędzie wojewódzkim lubelskim:

starosta powiatowy zamojski w V st. sł. „ad pers." Pryziński Jan—inspektorem wojewódzkim w dotychczasowym V st. sł. dnia 6.V.1932 r.

w urzędzie wojewódzkim poleskim:

kpt. W. P. Muchniewski Zygmunt — radcą wojewódzkim VI st. sł. dnia 6.V.1932 r.

w urzędzie wojewódzkim poznańskim:

instruktor korporacyj przemysłowych Chmielowski Kazimierz — radcą wojewódzkim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 20.V.1932 r.

w urzędzie wojewódzkim tarnopolskim:

pozostający w stanie nieczynnym radca wojewódzki VI st. sł. w Urzędzie wojewódzkim wołyńskim Stalony-Dobrzański Wiesław—powołany zpowrotem do służby czynnej i przydzielony do urzędu wojewódzkiego tarnopolskiego w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym dnia 24.V.1932 r.

Przeniesieni w stan nieczynny:

referendarz VII st. sł. w Urzędzie wojewódzkim wołyńskim w Łucku dr. Kud Stanisław—uchwałą Rady Ministrów z dnia 13.V.1932 r.

księgowy VII st. sł. w Urzędzie wojewódzkim krakowskim Lewicki Józef uchwałą Rady Ministrów z dnia 27.V.1932 r.

księgowy VII st. sł. w Urzędzie wojewódzkim kieleckim Tomicki Stefan uchwałą Rady Ministrów z dnia 27.V.1932 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

pozostający w stanie nieczynnym wojewoda pomorski w IV st. sł. w Toruniu Lamot Wiktor — z dniem 21.V.1932 r.

radca wojewódzki VI st. sł. w Urzędzie wojewódzkim lwowskim Reiss Edmund — z dniem 30.V.1932 r.

D) We władzach powiatowych:

Mianowani:

starosta powiatowy tucholski w VII st. sł. Woronowicz Edward — starostą powiatowym chełmskim w dotychczasowym VII st. sł. dnia 4. V.1932 r.

starosta powiatowy janowski w VI st. sł. w Janowie Lubelskim Zamecznik Leon — starostą powiatowym zamojskim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 4.V.32 r.

prow. starosta powiatowy nowogródzki w VI st. sł. Hryniewski Jerzy — do odwołania starostą powiatowym tucholskim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 11.V.1932 r.

starosta powiatowy włocławski w VII st. sł. Pohoski Karol — starostą powiatowym janowskim w Janowie Lubelskim w dotychczasowym VII st. sł. dnia 11.V.1932 r.

starosta powiatowy mołodecki w VI st. sł. Stefanus Erazm — starostą powiatowym dziśnieńskim w Głębokiem w dotychczasowym VI st. sł. dnia 11.V.1932 r.

starosta powiatowy kutnowski w VI st. sł. Winczewski Antoni — starostą powiatowym nowogródzkim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 11.V.1932 r.

starosta powiatowy przeworski w VII st. sł. Remiszewski Adam — starostą powiatowym przemyskim w dotychczasowym VII st. sł. dnia 20.V. 1932 r.

starosta powiatowy ciechanowski w VI st. sł. Pełczyński Witold — starostą powiatowym kutnowskim w dotychczasowym VI st. sł. dnia 27. V.1932 r.

Przeniesieni:

referendarz VII st. sł. dr. Oborski Tadeusz — ze Starostwa powiatowego nowosądeckiego do Starostwa powiatowego ciechanowskiego z poruczeniem kierownictwa tego Starostwa dnia 27.V.1932 r.

prow. referendarz VII st. sł. Olszewski Mirosław — ze Starostwa powiatowego dubieńskiego do Starostwa powiatowego mołodeckiego z poruczeniem kierownictwa tego Starostwa dnia 11. V.1932 r.

referendarz VII st. sł. Jarmicki Mieczysław — ze Starostwa powiatowego wieluńskiego do Starostwa powiatowego samborskiego dnia 11. V.1932 r.

asesor VIII st. sł. Klein Alfons — ze Starostwa powiatowego chodzieskiego do Starostwa powiatowego rzeszowskiego dnia 14.V.1932 r.

referendarz VII st. sł. Petzelt Władysław— ze Starostwa powiatowego samborskiego do Starostwa powiatowego przeworskiego z poruczeniem kierownictwa tego Starostwa dnia 20.V. 1932 r.

Drukarnia Policyjna, Warszawa, Długa 38.